

Devrimci İşçi Partisi 7. Kongresi devrimci sınıf siyasetine çağırıyor: "Burjuva cumhuriyeti çöküyor! İşçi cumhuriyeti için ileri!"

Sayfa: 8

Gerçek

Devrimci İşçi Partisi'nin merkezi yayın organıdır

Kasım 2023 / Sayı: 170 Fiyat: 1 TL

Fabrikalardan Haberler:

Bursa Tofaş ve OYAK Renault, Gebze Smart Solar, Tuzla Chen Solar ve HT Solar fabrikalarından, Gebze'den metal ve kafe, Dilovası'ndan metal, İzmir'den gıda işçilerinden haberler

Sayfa: 2-4

İncirlik ve Kürecik'i kapat!

NATO'dan çık!

Soykırımı durdur!

Vicdanımızla, bilincimizle, eylemimizle Filistin'in yanında olalım!

İsrail'in Gazze'deki soykırımcı saldırısında ölü sayısı 10 bini aştı. Siyonist terörün kurbanlarının yüzde 65'i kadın ve çocuklardan oluşuyor. Vicdani olan her insan yaşananları görüyor ve zulme karşı Filistin halkının yanında duruyor. Ancak bu yetmez. Harekete geçmek ve somut eylemlerle Filistin'i desteklemek gerekiyor. Bunu sadece Filistinli çocuklar için değil, kendi çocuklarımız ve geleceğimiz için de yapmalıyız. Çünkü Filistin halkının düşmanı bizim de düşmanımızdır. Yani başımızda Gazze'de göz göre göre bir halk soykırımı uğruyorsa Türküyle Kürdüyle hiçbir halk güvende olamaz. Emperyalizm, her gün bizi sömüren kapitalizmin en ileri halidir. Bugün Filistin halkına saldırıyorsa, o halkla aynı saftayız demektir.

Elimizden bir şey gelmiyor diyenlere kulak asmayın. Elimizden çok şey gelir. Yeter ki vicdanımızın sesini dinleyerek harekete geçtikten sonra eylemlerimize yön veren bilincimiz olsun. Gerçek en büyük silahımızdır. İsrail teröre karşı savaştığını söylüyor. Batı emperyalizmi aynı nakaratı tekrarlayıp duruyor. Yalan söylüyorlar. İftira atıyorlar. Gerçek ise başkadır. Filistin halkının işgale karşı direnişi meşrudur ve haklıdır. Gazze'de terörist olan İsrail'dir! Terörünün en büyüğü ise İsrail'in arkasındaki esas güç olan ABD ve NATO'dur! NATO'nun bir güvenlik şemsiyesi olduğu yalandır. Gerçek 15 Temmuz'da İncirlik'ten yakıt alan uçakların TBMM'yi bombalamış olmasıdır! En büyük terör örgütünü içimizde besliyoruz.

Bu zillete son verilmelidir!

Siyonist İsrail ise ev, hastane, cami, kilise demeden, fosfor bombası gibi yasaklanmış mühimmat türleri kullanarak, hiçbir hava savunma sistemi olmayan, 45 kilometre karelik bir yere 2,3 milyon insanın hapsedildiği bir alanda katliam yapıyor. Gazze'yi savunan tek güç yerin altını tünellerle ören ve fedakârca savaşan direnişçiler. Ne onlar teslim oluyor ne Filistin halkı diz çöküyor. Onlar üzerine düşeni fazlasıyla yapıyor. Bizim üzerimize düşen emperyalist ve Siyonist saldırıganlığı cephe gerisinde zayıflatmaktır.

Dedik ya gerçek en önemli silahımızdır. Demek ki gerçeğin üzerinin örtülmesine asla izin vermemeliyiz. Türkiye'de iktidar ve hâkim sınıflar, sözleriyle Filistin'in yanındaymış gibi yapıp eylemleriyle emperyalizme ve Siyonizme destek vermektedir.

İsrail elçisi hâlâ kovulmadı. Siyonistler adamlarını kendileri çekti. Erdoğan bu basit tepkiyi bile göstermedi. Erdoğan "one minute" dedikten sonra bile, Mavi Marmara katliamından sonra bile İsrail'le ticaret rekorları kırdı Türkiye! Siyonist katil bu ticaretle semirdi. Bugün İsrail'in çelik pazarının yüzde 65'ine Türk şirketleri sahip! Her gün Türk limanlarından İsrail'in Hayfa limanına şilepler mal taşımaya devam ediyor. İsrail'e boykot! Boykot, katili güçten düşürmek demektir. Emekçi halkımız İsrail'e destek olan markaları boykot etmeli.

Ama esas, iktidarı İsrail ile yapılan ticareti durdurması için zorlamalı, diplomatik ilişkileri tamamen kesmesini sağlamak için bastırmalı.

Zira Türkiye'yi yönetenler sadece ekonomik olarak değil askeri olarak da Siyonizme hizmet ediyor. Malatya'da konuşlu NATO'ya bağlı Kürecik radar üssü İsrail'in bölge çapındaki en büyük istihbarat kaynağıdır. Gazze'ye ölüm yağdıran pilotlar geçmişte Konya'daki hava üssünde eğitim gördüler. ABD iki uçak gemisinin yanı sıra İncirlik'teki askeri üsse indirdiği bombardıman uçaklarıyla bölge çapında terör estiriyor. Tüm bunlara İngiliz emperyalizminin Ağrotur ve Dikelya üsleri ile Kıbrıs'ı batmaz bir uçak gemisi olarak kullanmasını da eklemeliyiz. Tüm bu üsler İsrail'e dur demeye yeltenen kim olursa onu caydırmak üzere oradadır. Türkiye Kürecik üssünü kapatırsa katilin bir gözünü kör eder. İncirlik üssünü kapatırsa katilin havaya kaldırdığı bir yumruğunu tutmuş olur. Türkiye'nin NATO'dan çıkması ise dengeyi tamamen değiştirecektir.

İşçiler emekçiler köylüler! Yüreğimiz Filistin'de atıyor. Eylemimizle de Filistin'in yanında olalım! İsrail'i boykot edelim! İsrail'le tüm ekonomik, diplomatik, askeri, kültürel, akademik ilişkilerin kesilmesi talebini yükseltelim! Emperyalist üslerin kapatılması, Türkiye'nin NATO'dan çıkması için mücadele edelim! Filistin halkının bir kez daha kendi topraklarından sürülmesini engelleyelim! Soykırımı durduralım!

Bursa OYAK Renault fabrikasından bir işçi İş işten geçtikten sonra eylem yapmanın bir anlamı yok

OYAK Renault fabrikasında parça eksikliğinden dolayı haftada bir iki gün üretimde duruşlar devam ediyor. Fabrikada eskisi gibi kimse isteyerek çalışmıyor. İş yükünün artmasının üstüne yaşadığımız ekonomik sıkıntılar herkesi çalışmaktan soğuttu. Yaklaşık dört beş ay önce sendikadan, sözleşme sürecinde ek bir ödeme yapması konusunda OYAK Renault yönetimi ile görüşmesini istedik. Uzun zaman geçti bu

konuda hiçbir dönüş alamadık. Tepki olarak yemekhanede çatal, kaşıkları masalara vurarak ses çıkarma eylemi yaptık. Eylem sürecinde sendika arkamızda durup destek vermedi. Yaklaşık bir ay sonra UET şefleri tarafından bize tek tek açıklama yapılarak 5 bin TL net para yatacağımı söylediler. Bu durum üzerine sendika yönetimi parayı az bulduğundan dolayı mesaiye kalmama eylemi başlattı. Ama özellikle montaj bölümünde mesaiye

kalan çok arkadaş var. Çoğu ekonomik şartlar yüzünden borçlarını ödeyebilmek için mesaiye kalmak zorunda kalıyor. Mesaiye kalmayanlar da mesaiye kalmama eylemini tam olarak desteklemedi aslında. Bunun nedeni sendika yönetimine karşı güven olmamasından kaynaklanıyor. Bir ay öncesi yemekhanede eylem yaparken destek vermeyen sendika zamansız, iş işten geçtikten sonra böyle bir karar aldı. Herkesin düşüncesi bant durdurma veya bant yavaşlatma eylemi yapılması gerektiği yönünde. Fabrikadaki birçok kişi Türk Metal sendikasının OYAK Renault yönetimi ile danışıklı dövüş ile eylem düzenlendiğini düşündüğünden, sendikanın her kararında tereddüt ediyor. Madem eylemin kazanımla sonuçlanmasını istiyoruz üretimi durdurarak mücadele ederek kazanımla sonuçlandırabiliriz.

Dilovası'ndan bir metal işçisi

Fabrikalar bankalar devletin, devlet işçinin olacak!

Merhaba dostlar. Ben Dilovası'nda çalışan bir metal işçisiyim. Cumhuriyetin 100. yılındayız. 100 yıl önce işçisiyle, köylüsüyle tüm emekçi kesimiyle emperyalistlere ve monarşiye karşı Milli Mücadele'nin sonucunda devrimle bu ülke kuruldu. Milli Mücadele dönemindeki anlatılan kahramanlıklara baktığımızda mücadele eden, fedakârlık gösteren, savaşan yoksul emekçi halk! Bu 100 yıllık süreçte cumhuriyetin kaymağını yiyenler: Koçlar, Sabancılar, Ülkerler, Limaklar, Cengizler, Kalyonlar ve onların emperyalist ortakları... 100 yıl önce canıyla kaniyle mücadele eden, fedakârlık gösteren padişahın kulu olmaktan çıkıp vatandaş olanlar ve bugün de patronların kölesi olmayı reddedenler: Devrimin meşru mirasçısı olan, önümüzdeki yüzyıla umudu taşıyacak olan sınıf yine işçi emekçi sınıfıdır!

Bizler emekçi halk olarak cumhuriyeti emeğiyle, alın teriyle 100 yıldır sırtında taşıyanlarız. 100 yıl önce padişahın ağır vergileriyle sömürülen yoksul köylü, 100 yıl sonra krizin faturasının kesildiği işçi sınıfıyız. 100 yıl önce toprak ağalarına

sağlanan imtiyazlar 100 yıl sonra patronlara teşviklerle, vergi indirimleriyle, grev yasaklarıyla hâlâ sağlanıyor.

Bizler hayat pahalılığı karşısında her gün daha da yoksullaşan, asgari ücretle ev geçindirmeye çalışan işçi sınıfıyız, mahsülünü mazot fiyatları yüzünden toplayamayan, tefeciye borçlanan köylü sınıfıyız, siftah dahi yapamadan kepenk kapatan küçük esnafız, bizler yoksul emekçi halkız. Karşımızda emeğimizi, alın terimizi sömüren, bizlerin ödediği vergilerle teşvikler alan patronlar, cumhuriyet birikimlerini özelleştiren kalanları da varlık fonuyla satan, işçilerin anayasal hakkı olan grev hakkını yasaklayan patronlardan yana olan Erdoğan!

Nasıl ki cumhuriyet işçi, köylü, emekçi halkın mücadelesi ile devrim sonucu kurulduysa, cumhuriyet kurulduktan 40 yıl sonra grev hakkı da Kavel işçilerinin mücadelesiyle fiili grevle hak olarak kazanıldı bu memlekette. Türkiye'de işe yarar bir sendikal düzen ancak 1963'te çalışma hayatını düzenleyen yeni yasaların kabulü sonrasında yine cumhuriyetin kuruluşundan tam 40 yıl sonra

kurulmuştur. Cumhuriyetin kuruluş aşamasında canını, kanını her şeyini veren işçi köylü sınıfı olarak cumhuriyet kurulduktan sonra yerini ağalar, patronlar almıştır. Bizler işçi sınıfı olarak kendi haklarımızı 15-16 Haziran işçi ayaklanmasıyla, 1970'lerde Taksim 1 Mayıs alanında, Kavel'de dişimizle, tırnağımızla mücadele ederek, örgütlenerek aldık... Patron sınıfının hâkim olduğu bu cumhuriyette işçi sınıfının yükselen dalgasının önünü kesmek, işçi sınıfının kazanımlarına, haklarına, örgütlerine, mevzilerine saldırmak için karşı-devrim olan 12 Eylül 1980 darbesi Türkiye ve işçi sınıfını bu hale getirmiştir. Kenan Evren'e telkinlerde bulunan, mektuplar yazan Vehbi Koç gibi patronlar da servetine servet katmıştır. Cumhuriyetin yeni yüzyılında işçi sınıfının artık kendi ağırlığını koymasının çoktan zamanı gelmiştir. Cumhuriyeti sırtında taşıyanların cumhuriyetin kaymağını yiyenlerle hesabı vardır. İşçi sınıfı kendi cumhuriyetini kurnalıdır. Fabrikalar bankalar devletin, devlet işçinin olacak!

Gebze Smart Solar'dan bir işçi

Daha fazla Smart Solar için daha fazla mücadele

Dostlar merhaba. Smart Solar fabrikasında üç yıldır vermiş olduğumuz sendikal mücadelemizi kazandık ve sözleşmemizi imzaladık. Sözleşmemizde saat ücretimiz ve sosyal haklar üzerinde yüzde 97 oranında kazanım sağladık. Bunun yanında özel sağlık sigortamız başta olmak üzere daha önce olmayan haklarımızı aldık. Aynı zamanda işçi demokrasisine yaraşır bir temsilciler seçimi sürecine girerek 4 arkadaşımızı temsilci seçtik.

2021'den bu yana işten atmalara karşı işgal, mobbing ve baskılara karşı direniş gerçekleştirdik. Bu da yetmedi, sözleşme sürecinde patronun haklarımızı vermemek üzere gösterdiği tavrı grev kararını fabrikamıza asarak değiştirdik ve sözleşmemizi imzalattık.

Şimdi geldiğimiz noktada sendikamız Birleşik Metal-İş ile fabrikamızda bir sendikal düzen inşa etmeye çalışıyoruz. Ancak sendikasız bir fabrikaya sendika sokarak ne biz işçilerin sorunlarının ne de mücadeleden bittiği yanılığımıza kapılmıyoruz. Patronlar sömürüye devam ediyor, sendikamız başka fabrikalarda örgütlenmeye devam ediyor. Ve biz cumhuriyetin 100. yılında cumhuriyeti sırtında taşıyanlar olarak, onun ekmeğini yiyen patron sınıfına karşı amansız mücadelemizi büyüteceğiz ve ikinci yüzyılda işçilerin iktidarını kurmak için işgaller, grevler, direnişler örgütleyeceğiz. Elimizdekilerle yetinmeyeceğiz, daha fazla Smart Solar için daha fazla Kavel'ler ve 15-16 Haziran'lar için varımızı yoğumuzu bu mücadeleye vereceğiz.

Bursa OYAK Renault fabrikasından bir işçi

Dünya'da savaşı ve sömürüyü bitirecek tek güç işçi sınıfıdır!

İsrail Ekim ayının başından itibaren tüm dünyanın gözleri önünde Filistin halkının üzerine bombalar yağdırıyor. İnsan aklının ve vicdanının kaldıramayacağı bir vahşet uyguluyor. ABD ve Avrupa Birliği gibi emperyalist-kapitalist güçler bu vahşete apaçık destek veriyorlar, İsrail'in yanında yer alıyorlar. Filistinli emekçiler, kadınlar, çocuklar can vermeye devam ediyor. Savaşlarda bölge halkları din, dil, ırk temelinde bölünüyor, parçalanıyor, birbirine düşman ediliyor, güçsüz düşürülüyor, yüz binlerce işçi ve emekçi katlediliyor. Milyonlarca insan yerinden yurdundan ediliyor. Dünya emekçileri derin acılar yaşarken, kazananlar hep emperyalistler ve Siyonistler oluyor. Halkların kardeşlik içinde yaşayabilmesi, dünyamıza gerçek barış ve özgürlüğün gelmesi ancak dünya işçilerinin birlikte mücadelesiyle mümkün olabilir. Bunun için her birimize sorumluluk düşüyor. Tek yumruk olarak birleşmiş işçi ve emekçiler, farklı ülkelerden işçi kardeşleriyle el ele vererek İsrail'le ticari ve askeri anlaşmaların derhal sonlandırılmasını istemeliyiz. Üretmeyerek, gemileri yüzdürmeyerek, silah sevkiyatı yaptırmayarak emperyalistlerin ve Siyonistlerin savaş planlarına taş koyabiliriz. Barış ve kardeşlik eli uzatarak Filistin halkını zulümden kurtarabiliriz. Filistin halkı Emperyalistlerin ve Siyonistlerin insafına bırakılamaz. Dünya işçi ve emekçilerin birlik ve mücadelesi ile durdurulabilir.

Tuzla Chen Solar'dan bir işçi

Zafer işçilerin birliği halkların kardeşliğiyle gelecek

Selam yoldaşlar. Ben deri organize sanayi bölgesinde bulunan Chen Solar fabrikasında çalışan kadın bir işçiyim. Yoldaşlar ekonomi şartlarının günden güne daha da ağırlaştığı, emekçi halkın artık sadece karın tokluğuna ve barınma ihtiyacını karşılamak için çalıştığı, kapitalizmin üzerimize çöktüğü bu sistemde bir de ders kitaplarına konu olacak bir soykırım vakası yaşanıyor tüm dünyanın gözleri önünde. Filistin meselesi. Evet, tüm dünyanın gözü önünde bir soykırım gerçekleştirilmeye çalışılıyor. Siyonist devlet İsrail'in emperyalist güçlerle başlattığı Filistin halkına yapılan bir vahşet, her birimizin gözünde farklı yorumlanabilir. Kimimiz için orada Müslüman kardeşlerimiz katledilirken, kimimiz de sadece vicdani açıdan yaklaşabiliriz. Fakat Filistin hepimizin meselesidir. Tüm Ortadoğu

halklarının, Rojava'nın, tüm emekçi halkların meselesidir aynı zamanda. İşgal ve soykırımla yok edilmeye çalışılan Filistin halkının davası hepimizin emperyalistlere karşı direniş gösterdiğimiz bir davadır. Peki, ne yapmalı? Öyle kola alıp yere dökmekle çözülemez ne yazık ki. Sermaye hükümeti derhal İsrail'le tüm ilişkileri kesmelidir. İsrail, dünyanın en büyük terör örgütü olan NATO'nun Ortadoğu koludur. İsrail'den ala terörist yoktur! Kürecik üssündeki radar sistemi işte bu terör şebekesine anlık istihbarat sağlıyor ve füze kalkanı işlevi görüyor. KÜRECİK ÜSSÜ KAPATILSIN! Ve aynı zamanda cumhuriyetin 100. yılına girdiğimiz zamanlardayız. Bununla ilgili de bir iki sözüm var. Yaralarımızı sermaye sahiplerinin reklamlarıyla değil, birbirimize tutunarak sarabiliriz ancak. Cumhuriyetin 100. yılına camının güvenliğini arayan gençlerin feryatları ile girdik. Hazin bir son. Ama yepyeni bir başlangıcın eşiği de olabilir. Zafer direnen gençlerle, emekçilerle ve direnen Filistin halkı ile gelecek. Filistin direnişine buradan bin selam olsun!

Yoldaşlar ve dostlar. Son dönemlerde güneş sektörü piyasasında yaşanan durgunluk ve HT Solar'ın üretim planlamaları sebebiyle bir süredir fabrikamızda üretime ara verilmiş durumda. 16 Ekim'de başlayan süreç ne kadar devam eder kestirmek zor. Şimdilik idari izinli devam ettiğimiz bu gibi süreçlerde sendikayla sıkı bir iletişim içinde hareket etmek, temsilcilerden bağımsız gelişen spekülasyonlara müsaade etmemek önemli. Fabrikamızın yönetimine göre yeni açılan hatta karşılık eski üretim hattımızın kapanması söz konusu. Üretimdeki otomasyon artışı sebebiyle fabrika yönetimi daha az işçiyle yola devam etmek istiyor. Bu sebeple fabrikamızda gönüllü çıkışlar açılmış durumda.

Tuzla HT Solar fabrikasından bir işçi

Fedakârlık sırası patronda!

Merhaba yoldaşlar ve dostlar. Son dönemlerde güneş sektörü piyasasında yaşanan durgunluk ve HT Solar'ın üretim planlamaları sebebiyle bir süredir fabrikamızda üretime ara verilmiş durumda. 16 Ekim'de başlayan süreç ne kadar devam eder kestirmek zor. Şimdilik idari izinli devam ettiğimiz bu gibi süreçlerde sendikayla sıkı bir iletişim içinde hareket etmek, temsilcilerden bağımsız gelişen spekülasyonlara müsaade etmemek önemli. Fabrikamızın yönetimine göre yeni açılan hatta karşılık eski üretim hattımızın kapanması söz konusu. Üretimdeki otomasyon artışı sebebiyle fabrika yönetimi daha az işçiyle yola devam etmek istiyor. Bu sebeple fabrikamızda gönüllü çıkışlar açılmış durumda.

Önümüzdeki süreçte neler yaşanacağını hep birlikte göreceğiz. Ancak şunu unutmamalıyız ki bu yola beraber çıkıyoruz, karşımıza çıkacak sorunları beraber göğüslemeli, olası saldırılara karşı ise beraber çarpışmalıyız. Bu gelişmelerin sözleşme öncesinde yaşanması elbette patronun dilinden düşmeyecektir ancak kimse bizden fedakârlık beklemesin! Fabrikamızın işleri elbet açılacak ve biz her zamanki gibi makinalarımızın başında fedakârca çalışacağız. Ancak sözleşme masasında fedakârlık olmaz. Çünkü biz yalan enflasyonlarla ücretlerimiz ezilirken, mesai üstüne mesai yaparak fabrikamızı ISO 500 listesinde 200. yaparken ve yoksulluk sınırının 45 bin TL'ye dayandığı ülkemizde gayet makul bir sözleşme taslağı hazırlarken yeterince fedakâr davrandık! Şimdi sıra onlarda!

Bursa TOFAŞ fabrikasından bir işçi

Cumhuriyetin 100. yılı için reklama milyonlar harcayıp işçiye gelince para yok diyorlar!

Son 6 ayda alınan sözleşmeli işçilerin çoğunluğu bu hafta işi bırakıyor. Geriye kalanlar da bırakmayı düşünüyor. Her geçen gün çalışma koşulları ağırlaşıyor. İyileştirme adına hiçbir şey yok. Her ay yapılan çalışma sürelerindeki değişiklikler çalışanları bıktırdı. Kimse eskisi gibi çalışmak istemiyor. Her geçen yıl çalışma isteği düşüyor.

Diğer sözleşmelerde olduğu gibi bu sözleşmede de iyi bir sözleşme yapacaklarına inancımız yok! Kâğıt üzerinde şişirilmiş, rakamlar ile oynayarak "yok yüzyılın sözleşmesini yapacağız, yok çok iyi zam alacağız" gibi palavralara Tofaş'ta inanan yok artık! Sendika temsilcilerini biz seçmediğimiz sürece, atama ile şube başkanı seçildiği sürece işçi için hiçbir kazanım elde edemeyiz. Sözleşme sürecinde Türk Metal greve gitse bile ki böyle bir şeyi hayatta yapmazlar! Farz edelim yaptılar, bu sendikaya güvenip greve katılacak bin kişiyi bulamazlar. Sendikaya hiçbir konuda güven yok!

Tofaş ve Koç Holding'in Cumhuriyet'in yüzüncü yılında milyonlarca lira reklam verip, filmlere sponsor olup bunlara milyonlarca lirayı verirken, üstüne emekten, hak ve adaletten, özgürlükten bahsetmesi gülünçtür. Ama mesele işçiye emekçiye geldiğinde adalet, özgürlük, hak işlemiyor! Bu ekonomik şartlarda reklam parası vereceğine çalışanlarına ekonomik destek vererek az da olsa mutlu etmek varken, tam tersine nefret ettiren bir kurum olabilir mi? Ne varsa işçi sınıfında var. Birlik olursak her şeyin üstesinden gelebiliriz. Sendika bürokratlarına değil işçi sınıfının gücüne güvenelim. Yarın mücadele meydanında başka sendikaya üye işçi kardeşimiz bizim sendikamızın başına çöreklenmiş ağalardan daha yakın olacaktır bize. Yeter ki kendimize güvenelim.

Gebze'den metal işçisi bir kadın

Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!

Merhaba yoldaşlar. Tüm dünya halklarını derinden etkileyen yoksul ve acı dolu bir dönemden geçiyoruz. Bir aydır süren Filistin'in özgürlük savaşını sosyal medyadan takip ediyoruz, bir yandan da günlük hayatımıza devam ediyoruz. Filistin halkının uğradığı zulmü seyrederek olmak, buna engel olamamak insanı insanlıktan utandırıyor. Kapitalist sistemde bizler tekil bireyler gibi hareket eder, sınıfımızın evrensel niteliğinin bilincinde olmazsak bugünümüzü ve geleceğimizi bizleri sömüren kapitalistlere emanet etmiş oluruz. İşçi sınıfının ve ezilen halkların dünya siyasetini eline alması gerekmektedir. Dünya düzenini değiştirmedikçe sürece, mücadelemizi büyütmediğimiz sürece halkların çektikleri acılara, tüm eşitsizliklere karşı gücümüz çok zayıf kalacak. Yaklaşık bir aydır Filistin halkı cesurca direniyor, işgal edilen toprakları için savaşıyor. Emperyalist ve siyonizm yanlı devletler televizyonda direnişin meşruluğunu sorgulatacak manipülasyonlara girişiyor, Filistin direnişinin savaşımları terörist ilan ediliyor, ortalıkta algı operasyonları için yalan haberler dolaşıyor. İşgalci siyonist İsrail devletinin meşruluğu sorgulanmıyor, acımasızca yaptığı etnik temizlik terör sayılmıyor. Bizler dünya halkları olarak Filistin'in özgürlük mücadelesini desteklemek için kendi ülkelerimizde sokaklara çıkarak tepki göstersek de, İsraili lanetleyen ve Filistin'e sahip çıkan halklar olarak henüz savaşı kazandıracak ya da durduracak bir etkiye bulunamadık. Ezilen halklara sahip çıkmak hepimizin insanlık görevidir. Bu mücadeleyi yükseltmeye devam etmeliyiz. Fakat unutmayalım ki en büyük savaşımız dünya üzerindeki tüm ulusların ortak savaşı olan sınıf savaşıdır. İnsanlığın geleceği için, emperyalist boyunduruğa, soykırımlara, yoksulluğa son vermek için mücadeleyi büyütmeli ve sosyalist bir düzen kurmak için örgütlenmeliyiz. Filistin'de düşene, dövüşene bin selam! Selam olsun Filistin'in özgürlüğü için meydanlarda haykıran tüm dünya halklarına! Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!

Sputnik grevi kararlılıkla sürüyor!

Basın emekçilerinin son yıllardaki en önemli ve örgütlü mücadele örneği haline gelen Sputnik Türkiye grevi 80 günü aşkın bir süredir kararlılıkla sürüyor. Greve giden süreçte Sputnik Türkiye yönetimi, sendikal yetkiyi kazanan Türkiye Gazeteciler Sendikası (TGS) ilk günden beri tanımamış, üyelerinin taleplerini yok saymış ve en sonunda sözleşme için oturma masayı dağıtmıştı. Masayı dağıtmasının ardından TGS üyesi 24 çalışanı haksız ve hukuksuz biçimde işten çıkarmıştı.

Sputnik Türkiye yönetimi sendika ile sözleşme sürecinde tam bir işçi emekçi düşmanı gibi hareket ederek, zaten Rusya merkezli bir kuruluşta çalışmanın bir takım zorluklarıyla mücadele eden basın emekçilerine gerçek anlamda bir darbe vurmuş oldu. Sputnik Türkiye çalışanları örgütlü ve sendikalı çalışmanın hak olduğunu ve Türkiye'nin enflasyon koşulları düşünüldüğünde insanca yaşanacak bir ücreti hak ettiklerini ve bunun anayasal bir hak ol-

duğunu defalarca vurgulamış olsalar da, Sputnik Türkiye yönetimi, çalışanlarını işten atma yolunu tercih etti. Bunun üzerine Sputnik basın emekçileri TGS öncülüğünde; masaya geri dönülmesi, atılan 24 üyenin işe iade edilmesi, sendikal hakların tanınması ve adil bir ücretin toplu sözleşme ile garanti altına alınması talepleriyle grev iradesini ortaya koydu.

Grev sürecinde bazı 'muhalif' ve 'meslek büyüğü' olmakla övünen programcıların açıkça grev kırıncılık yaparak programlarına dönmesi grevdeki Sputnik

Türkiye basın emekçilerinin direncinden hiçbir şey eksiltmedi, aksine onların iradesini daha da güçlendirdi. Sputnik Türkiye basın emekçileri sınıf mücadelesi tarihi içinde özellikle basın emekçilerinin mücadelesinin çok önemli bir parçası olmanın ve tarihin doğru tarafında yer almanın verdiği gurur ve haklılıkla grevlerini kararlılıkla sürdürüyorlar. Tüm emek dostlarını İstanbul Dolmabahçe Süzer Plaza önünde süren Sputnik Türkiye grevine destek vermeye çağırıyoruz.

İzmir'den bir gıda depo işçisi

Emperyalizm ve Siyonizm Filistin halkının olduğu kadar emekçinin de düşmanıdır

Merhaba işçi emekçi dostlar, yoldaşlar. Daha önce de bu sayfalara yazmıştım, o günden bugüne ne kendi fabrikamda ne de ülkede işçi emekçi yararına bir gelişme olmadı. Aynı tas aynı hamam ilerliyoruz. Faizler, enflasyon aldı başını yine. Daha seçimlere çok var ama şimdiden pahalılığa yetişemiyoruz. Ben bu mektubumda tüm dünya ve bizim için önemli olduğunu düşündüğüm başka bir konuya değinmek istiyorum. Hepinizin bildiği üzere 7 Ekim tarihinden bu yana süren İsrail-Filistin savaşı var. Maalesef ki Filistin halkı, siviller hayatını kaybediyor. Özellikle İsrail'in bitmek bilmeyen sert saldırıları, kimyasal silah kullan-

maları, masum çocukları, hastaneleri hedef alması ve üstüne tüm dünya ülkelerinin İsrail'e desteğini açıklamaları, tüm dünya halkları için gerçek düşmanın kim veya kimler olduğunu gözler önüne seriyor. İsrail Hamas'ın çatışmasını bahane etse de Amerika hemen savaş gemileriyle Filistin'in karşısına dikildi. Amerika'nın her daim savaş isteği vardır, silah satılmak için her yolu denerler. Amerika'nın gittiği yerde insanlık adına iyi bir şey olamaz. Filistin halkının haklı mücadelesi yıllardır sürüyor ve İsrail'in yaptıkları devam ederse sürmeye de devam edecek. Burada haksız bulduğum bir tutum daha var o da bizim ül-

kemizin konuyla ilgili yaklaşımları. Ülkemizin tutumu bana hiç samimi gelmiyor çünkü İsrail ile ticari her türlü anlaşmalar sürüyor ve artıyor. Özellikle ülkemizde bulunan Amerikan üsleri kapatılmadan İsrail'e verilen bir tepkinin anlamı yok ve olmayacak da. O yüzden asıl düşman Siyonist İsrail ve onun işbirlikçileridir. Dostlarımızı, düşmanlarımızı tanıyalım emekçi dostlar. Televizyonlardan bağırıp çağırıp hiçbir şey yapmayanlar, Filistin'in dostu olamazlar. Yaşasın Filistin halkının haklı ve onurlu mücadelesi! Yıkılsın Siyonist İsrail devleti! Zafere kadar sürekli devrim!

Akşam Okulu'nda Filistin davasının dününü ve bugünü işledik

Devrimci İşçi Partisi'nin İstanbul İkitelli'de emekçi halkı bilinçlendirmek amacıyla belirli aralıklarla gerçekleştirdiği Akşam Okulu, 14. dersini "Filistin davasının dününü ve bugünü" başlığı ile gerçekleştirdi.

Akşam Okulu'nun 14. dersine konuşmacı olarak, Emperyalizm ve Siyonizme Karşı Filistin Dostları Platformu sözcüsü Kutlu Dane katıldı. Kutlu Dane konuşmasına, Filistin direniş güçlerinin başlattığı El Aksa Tufanı'nın yok olmaya karşı bir başkaldırı olduğunu, Filistin'in sadece Siyonist İsrail'e karşı değil yedi düvele karşı savaştığını belirterek başladı.

Derste, Filistin davasının 7 Ekim 2023'de başlatılan El Aksa

Tufanı ile başlamadığı, 20. yüzyılın başından günümüze kadar Filistin topraklarının, emperyalistler ve Siyonistler tarafından yapılan anlaşma ve saldırılar ile nasıl işgal edildiği, İsrail adı verilen kanser hücrelerinin ve Siyonist ideolojinin işgaline karşı Filistin halkının verdiği mücadeleler ve önemli tarihler anlatıldı. Emperyalist devletlerin yaptığı Siyonist propagandaya karşı, emekçilerin Filistin davasını neden savunması gerektiği, Siyonist İsrail'e karşı yaptırımların, boykotun ve yatırımların geri çekilmesinin savunulması gerektiği anlatıldı. Yapılan sunumun ardından emekçi

halkın soruları yanıtlandı. Oldukça verimli katkılar yapıldığı ders Filistin halkına destek çağrısıyla bitirildi.

Devrimci İşçi Partisi'nin İstanbul İkitelli'de başlattığı Akşam Okulu, emekçi halkın ihtiyaçlarına göre belirlediği ders ve atölyelerine, emekçi halkı bilinçlendirme ve örgütlenme gayreti ile devam edecek.

Corning işçisi geri adım atmıyor! Corning grevi mutlaka kazanacak!

DİSK'e bağlı Lastik-İş Gebze Şubesi'nde örgütlü Corning Kablo işçileri 14 Temmuz tarihinde greve çıkmıştı. Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde (GOSB) bulunan Corning Kablo fabrikası işçileri, o günden beri grev çadırlarından ayrılmıyorlar. 1 Kasım itibarıyla grevin 110. gününü geride bırakan Corning Kablo işçileri, istedikleri oranda zam almadıkları sürece toplu iş sözleşmesini (TİS) imzalamayacaklarını çadırı ziyaret eden herkese hissettiriyorlar.

2022 Temmuz ayında 8 bin 500 lira kök ücretle sahip olan Corning işçileri, Temmuzdan sonraki 6 ay sonunda sözleşme sürecine girdikleri için enflasyon zammı almamışlardı. Yani Temmuz 2022'den beri aynı maaşı alıyorlardı. Ocak'ta başlayan ve 7 ay süren TİS görüşmeleri, patronun yüzde 60'lık bir zammın üzerine kabul etmemesi nedeniyle 14 Temmuz'da grevle sonuçlanmıştı. Aradan neredeyse 4 ay geçti, Ekim'in

ortasına kadar, sendika ile fabrika yönetimi arasında dikkate değer hiçbir görüşme yaşanmadı. Ekim ayının son iki haftası patron tarafı görüşme talebinde bulundu ve art arda iki pazar günü sendika ile fabrika yönetimi arasında görüşmeler gerçekleşti. Fakat sözleşmede bir ilerleme kat edilemedi.

MESS Grup Toplu Sözleşmesi devam ederken, işçi sınıfının gözleri hala Corning Kablo işçilerinin üzerinde. Corning Kablo işçisinin kazanımı hem MESS fabrikaları işçilerinin hem de sözleşme dönemine giren başka fabrikaların kazanımı olacak.

Gebze, Tuzla, Dilovası bölgelerinden işçiler Corning Kablo çadırını ziyaret ederek sınıf kardeşlerinin yanında olduklarını gösteriyorlar. Devrimci İşçi Partisi olarak biz de Corning Kablo grevini destekliyor ve grevin başarıyla sonuçlanması için elimizden geleni yapıyoruz. Corning grevi mutlaka kazanacak!

Gebze'den bir kafe işçisi

Siyonizm yenilecek, direnen Filistin kazanacak!

Merhaba Yoldaşlar,

Ben Gebze'de çalışan bir kafe işçisiyim. Bu gazetenin okurları iyi biliyor ki, Filistin davası bir günlük değil, bir asırlık bir mücadele. Filistin halkı emperyalizm ve Siyonizme karşı 100 yıldan beri yürüttüğü mücadelede sayısız katliamlar yaşamış, kendi yurdundan, bağımsızlığından alıkonulmuştur. Tüm emperyalistleri karşısına alan Filistin ise bu davasında ihanetlere uğramış ve yalnız bırakılmıştır. İsrail denen ırkçı, köktenci oluşum ise her geçen gün daha fazla kan akıtmakta ve Filistin'i işgal etmektedir.

Öyle ki bu soykırım ve işgal sürerken geçtiğimiz ay Hamas, Gazze'deki hâkim güç olarak İsrail'e Aksa Tufanı adını verdiği bir operasyon başlattı. Kuşatma altındaki Gazze'den 5000'in üzerinde roket İsrail'in işgalindeki topraklara atılırken, Filistin kuvvetleri dikenli tellerle çevrili sınırları geçerek İsrail'e büyük bir darbe vurdu. Buna karşılık olarak Soykırımcı Si-

yonist İsrail, çocukları, hastaneleri, sivilleri hedef alan sayısız saldırılarla Gazze'yi adeta bir cehennem haline getirmiştir.

Filistin gazının çalınmasında suç ortaklığına hazırlanan Erdoğan ise bugün halkın gazını almak için sert söylemlere yönelse de somut olarak bir yaptırımın olmadığı İsrail ile ilişkilerin aynen devam ettiği görülmektedir. Gerçek bir Filistin desteği Kürecik üssünü kapatmadan, İsrail ile olan bütün diplomatik ve ticari ilişkiler kesilmeden mümkün değildir.

Filistin halkı bugün hiçbir barışçıl yaklaşım çağrısının İsrail'in işgalini ve soykırımını engellemeceğinin farkında. Bizler de bunun sadece Filistin'le sınırlı kalmayacağını farkında olmalıyız. Filistin davası, insanlığın vicdanında derin izler bırakan bir direniş öyküsüdür. Gazze'den yükselen feryatlar, milyonlarca kalbi titreten bir çağrıdır. Bu sebeple bizler de emperyalizme ve Siyonizme karşı ikirciksiz bir şekilde birleşmeli ve emperyalizmi ve barbarlığına coğrafyamızda kökünden kazımalıyız! Yıkılsın Siyonist İsrail devleti! Siyonizm yenilecek, direnen Filistin kazanacak!

MESS'in çizdiği sınırlar aşıyor! MESS'e karşı sendika ayrımı yapmadan hep beraber mücadeleye!

MESS sözleşmesinde görüşmeler sürüyor. Metal işçilerinin alım gücü ise her geçen gün eriyor. MESS'in avans zam konusunda Türk Metal'in talebini Birleşik Metal-İş sendikasının örgütlü olduğu fabrikalara da dayatmasından sonra metal işçileri bu dönem mücadele ateşini erken yaktı. Geçmiş sözleşmelerde uyumsuzluk tutanağının tutulmasının ardından başlayan yürüyüş eylemlerinin yerini bu dönem henüz sözleşme sürecinin başlarında iş durdurma eylemleri aldı. Bunun karşısında MESS ve ona bağlı patronlar işçileri işten atmakla, hafta tatili yevmiyelerini kesmekle tehdit etmesine rağmen metal işçileri geri adım atmıyor ve mücadeleyi kararlılıkla sürdürüyorlar.

Avans zam dayatması kırıldı, sıra sefalet dayatmasını kırmakta

Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu fabrikalarda MESS'in önerdiği net 2900 liralık

avans zam kabul edilmedi ve her hafta birer saatlik iş durdurma ve fazla mesaiye kalma eylemleri başladı. MESS'in tehditlerine ve işçileri bölmek için girdiği her türlü çabaya rağmen işçiler bu dayatmayı kabul etmediler. Birleşik Metal-İş'in istediği rakam ise ortalama net 3500 liraya geliyordu. Verilen mücadele aradaki 600 lira için değil, Türk Metal üyesi metal işçilerinin de sahiplenmediği Türk Metal taslağının tüm metal işçilerine dayatılmasına karşı verildi. İş durdurma ve fazla mesai eylemleri birçok fabrikada kalıcı veya farklardan mahsup edilmeyecek kazanımlarla sonuçlandı. 2023 Ocak ayında verilen ek zam mücadelesinden sonra bir kez daha işçilerin birliği MESS'in çizdiği sınırları bozdu.

Çıkarlarımız ortak, düşmanımız ortak, ayrı gayrı yok hep beraber mücadeleye!

MESS her zaman olduğu gibi yine iş-

çileri bölmeye çalışıyor. Sosyal medyada açtığı paravan hesaplarla Türk Metal üyesi işçilerle Birleşik Metal-İş üyesi işçileri birbirine düşürmeye çalışıyor. Metal işçileri bu oyuna gelmemeli. Biz MESS'in belirlediği sınırları aşmak istiyorsak sendika ayrımı yapmadan hep birlikte mücadele etmeliyiz. Sözleşmenin taslakların üstünde bitmesinin önünde hiçbir yasal engel yok. Türk Metal üyesi işçiler bu doğrultuda sendikalarına baskı yapmalı. Tabandan çıkan ses ne kadar güçlü olursa sendika ağaları işçiyi satarken o kadar zorlanacaktır. Bu mücadelede sendika ayrımı olmaz. 150 bin metal işçisinin çıkarı MESS'in ezilmesinden yanadır. MESS'in yalanlarına, iftiralara ve işçiyi bölmek için girdikleri her türlü çabaya karşı metal işçileri tabanda birleşmeli ve hakkını söke söke almak için mücadeleye başlamalıdır. Her zaman söylediğimiz gibi gücümüz birliğimizden gelir

Seyyane zam emekliden hemen, kamu emekçilerinden zamanla çalmaktır!

TÜİK'in açıkladığı enflasyon oranıyla gerçekleşen enflasyon arasındaki uçurum o kadar açılmıştı ki, AKP hükümeti geçen Temmuz ayında kamu emekçilerine seyyane 8 bin lira zam yapmak zorunda kaldı. Ancak kamu emekçilerine yapılan zamdan emekliler faydalanamadı, yani en düşüğü 7.500 lira olan emekli maaşına mahkûm edildiler. Kamu emekçileri bu zammı aldılar ama hem emekliliklerine yansımaya hem de Ocak ayından itibaren yapılacak zamlarda bu miktar hesaba dâhil edilmeyecek. Bunun anlamı Ocak ayında açıklanacak enflasyonla % 50 civarında olması beklenen zammın bu 8 bin lira seyyane yapılan zam hariç tutar üzerinden uygulanacak olması. Yani, memurun Ocak ayı maaşının 4 bin lirası şimdiden gasbedilmiş durumda.

Emekliden aylık 8 bin çal, bir defalık verdiğin 5 bin lirayı lütuf gibi sun!

Önce Erdoğan, ardı sıra pek çok AKP'li isim, sanki bu düzenlemeyi yapan kendileri değilmiş gibi emeklilere yapılan büyük haksızlık olduğunu söylemeye başlayınca herkeste, özellikle emeklilerde bir beklenti oluştu. Enflasyon alıp başını gidince hükümet emekliler için de bir düzenleme yapmak zorunda kaldı. Beklenen düzenleme geldi; dağ fare doğurdu. İstibdad rejimi aylık 8 bin liralık iyileştirmeden faydalanmayan emekliye dalga geçeri gibi bir defaya mahsus 5 bin lira verilecek bir düzenleme yaptı. Yani, emekliye 5 bin lirayı alın sonra ne haliniz varsa görün demiş oldu.

Sendikalar göreve!

Söz konusu kamu emekçileri olunca yetkili sendika Memur-Sen. AKP'nin bir kolu gibi çalışan, her sözleşme döneminde çalışanların değil istibdadın ihtiyaçlarına göre tavır alan Memur-Sen'in sicili belli. Bu durumda esas vazife KESK'e düşüyor. KESK ve onu oluşturan sendikalar, her şey olup bittikten sonra basın açıklaması yapmayı bir kenara bırakıp, kapsamlı bir mücadele programını hayat geçirmek için kolları sıvamak zorundadır. Ocak ayında, zaten hükümetin kamu emekçilerine olan borcu anlamına gelen ve enflasyon farkından kaynaklı alacakları zammın kamu emekçilerinin gözünü boyamasına izin vermemek için şimdiden çalışmaya başlamalıdır. Özellikle önümüzdeki yılın ikinci yarısında kamu emekçilerinin halinin ne olacağını şimdiden görüp meydanları doldurmak için hazırlık yapılmalıdır.

Hedef sadece zam almak değil, grevli toplu sözleşme hakkı için de mücadele olmalıdır. Bu mücadele elbette sadece KESK'e bağlı sendikalara üye kamu emekçileri ile yürütülemez. Bu yüzden ayrı gayrı demeden, tüm sendikaların üyelerini ve sendikasızları da kapsayacak bir hareketi örnek ve koşulları zorlayarak "işçi memur el ele genel greve" demek başarıya giden yolun anahtarı olacaktır.

Ertuğrul Oruç

Filistin kazanırsa işçiler, emekçiler de kazanır

7 Ekim sabahı Filistin halkı, emperyalizme ve Siyonist İsrail'e karşı tarihinde az rastlanır bir ayağa kalkış gerçekleştirdi. Uzun bir süredir savunma pozisyonunda olan Filistin mücadelesi, atağa kalktı. İsrail başta olmak üzere hiç kimse böyle bir operasyonu beklemiyordu. İsrail'in ne olup bittiğini anlaması neredeyse bir gün sürdü.

Operasyon öncesinde durum iç açıcı değildi. Arap ülkelerinin çoğu son dönemde İsrail ile ya ilişkilerini iletmiş ya da ilişki kurmaya başlamıştı. Her zaman Filistin'in yanında olduğunu söyleyip somut hiçbir adım atmayan Türkiye, İsrail ile ticari ve siyasi ilişkilerini arttırmıştı. Özellikle Gazze'de, 2 milyondan fazla insan sürekli yiyecek, tıbbi malzeme vb. eksikliği içerisinde yaşam mücadelesi veriyordu. İsrail'in ise sivil halkı da hedef alan saldırıları son hız devam etmekteydi. İsrail, Filistin'in tümünü işgal edeceğine açıkça dillendirir olmuştu.

İşte, El Aksa Tufanı operasyonu tüm bu şartlar altında yapılmıştır. Filistin halkı yok olmayı beklememiş, var olmayı seçmiştir. Bundan dolayı mücadele tamamen meşru ve haklıdır. Ayrıca bu operasyon kendilerinin haberi olmaksızın kuş uçmayacağına iddia eden, aslında pek çok kez ezilenlerin mücadelesinde tokatlanmış, başta MOSSAD, CIA gibi istihbarat örgütlerinin "karizmalarını tekrardan çizmiştir". Daha önemlisi, dünyadaki işçilere, emekçilere, ezilen halklara "siz de yapabilirsiniz" moral motivasyonunu vermiştir.

Bu örnek karşı çıkış, İsrail'in şuurunu kaybetmesine neden oldu. Vahşi bir saldırı başlatan İsrail, El-Ehli Hastanesi'ni bilerek ve isteyerek bombaladı. Yüzlerce çocuk ve sivilin yanında pek çok sağlık emekçisi de can verdi. Savaş zamanında bile dokunulamaz yerlerden olan hastanelerin hedef alınması gönlü Filistin'den yana olanları ayağa kaldırdı.

İstanbul'da 18 Ekim akşamı, İsrail Konso-losluğu önünde İstanbul Tabip Odası (İTO) ve DİSK, KESK, TMMOB'un İstanbul örgütlerinin çağrısıyla pek çok örgütün katıldığı kalabalık bir eylem gerçekleştirdik. O gün yürüyüşe İTO üyeleri beyaz önlükleriyle katıldı. Beyaz önlüklerimiz katil İsrail tarafından kana bulanmıştı, bizler onu telin ederek önlüğümüzün beyazını korumaya gelmiştik. Acımız büyüktü ancak Filistin halkının mücadelesi acılar kadar zaferlerle de doludur. Filistin halkının mücadelesi bize, emperyalist devletlere diz çöktürülebileceğini tekrar hatırlatmıştır.

Yüzümüzü ağartan gelişmelerin yanı sıra yüzümüzü kızartan gelişmeler de çokça oldu. Siyonist İsrail destekçisi her bir ülke ve kurumun utanç verici tutumunu saymaya maalesef satırlarımız yetmez. Örneğimiz Dünya Tabipler Birliği'nden (DTB). DTB, Kuveytli kadın başkanının demecinin de yer aldığı 13 Ekim'de yayınladığı basın bülteninde, bütünüyle İsrail'in yanında tutum aldı. İsrail'in hastane bombalamaları da dâhil hiçbir saldırısına da bugüne kadar tek kelime etmedi. Pes! İnsan sizi görünce doktorluktan utanıyor.

İsrail'in saldırıları sonucu son iki hafta içinde 150 sağlıklı hayatını kaybetti. Dünya Sağlık Örgütü başta olmak üzere sağlık otoriteleri Filistin'e göndermek üzere insan gücü dâhil her türlü yardımın ulaştırılmasını sağlamaya dönük derhal ciddi adımlar atmalıdır. İTO ve TTB, uluslararası alanda bu çabayı desteklemeye dönük her türlü girişimde bulunacaktır. Ayrıca İTO, Türkiye'nin İsrail'le ilişkilerini kesmesine dönük olarak bulduğu her fırsatı değerlendirecek, iş yerlerimizde de konunun gündem olmasını sağlamak için elinden geleni yapacaktır. Unutmayalım, Filistin halkı kazanırsa işçiler, emekçiler ve ezilen halklar da kazanacaktır.

İşgale, katliamlara ve etnik arındırmaya karşı savaş! Filistinli örgütler 7 Ekim'de neden harekete geçti?

Önce şunu soralım: İsrail ile Filistin arasında bir barış vardı da, Filistinliler bunu ihlal mi ettiler? Elbette hayır. Aksine, zaman zaman ilan edilen ateşkeslerle sağlanan bir çatışmasız durum haricinde Filistin direniş örgütlerinin büyük bölümü, Filistin halkını topraklarından söküp atan, hatta Batı Şeria ve Kudüs'te bu etnik arındırmayı bugün halen hızla devam ettiren Siyonist İsrail ile hiç barışmadı. Geri dönüş hakkı için savaştan hiç vazgeçmedi. Nasıl vazgeçsin?

İsrail'in "kuruluşu" 1948'de 800 bin kadar Filistinlinin topraklarından sürülmesi ile oldu. Siyonistler o tarihten itibaren sayısız katliama imza attılar. Sadece içinde bulunduğumuz yılın ilk dokuz ayında Batı Şeria'da 247 Filistinliyi katlettiler. Temmuz ayında Cenin kentinde bir katliam gerçekleştirdiler. Geçtiğimiz yıllarda düzenlenen Büyük Geri Dönüş Yürüyüşleri'nde Gazze çevresindeki dikenli tellere yürüyen silahsız Filistinlileri keskin nişancılarla vurup katlettiler. Filistin halkının sevgilisi gazeteci Şirin

Ebu Akile'yi, üzerinde basın yeleği ve bareti olduğu halde, keskin nişancı kurşunu ile yüzünden vurarak öldürdüler. Tüm katliamlarını saymaya yüzlerce sayfa yetmez.

Filistin halkı Siyonistlerce bir etnik arındırmaya tabi tutulduğunda, müttefiklerini etrafında aradı. Batı Asya halkları tek vücut Filistin'in yanında olsalar da, bölgenin başına çöreklenmiş gerici rejimler teker teker İsrail'in yanında saf tuttular. Geçmişte Ürdün kralı Filistinli gerillalara savaş açarak onları topraklarından kovdu. Mısır'da Enver Sedat İsrail'i karşılıksız biçimde tanıdı. Daha yakın zamanda, ABD Başkanı Trump döneminde başlayan İbrahimî Anlaşmalar sürecinde Birleşik Arap Emirlikleri, Bahreyn ve sonra da Fas, İsrail ile diplomatik ilişkiler kurdu. Bu sırada Arap dünyasında çok önemli bir yeri olan Suudi Arabistan da sıraya girmiş, bekliyordu. İbrahimî Anlaşmalar, Filistin halkına daha fazla zilletten başka bir şey vermedi. Dahası Trump, Yüzyılın Anlaşması adlı yeni bir Balfour Deklarasyonu ile, tarih-

sel Filistin'in başkenti Kudüs'ü İsrail'in başkenti olarak tanıdı.

Filistin halkının hamisi olma iddiasını taşıyan Erdoğan da bu silsilede yerini aldı. "One minute" çıkışından, İsrail ile aralıksız ticarete ve sonra da Filistin halkına ait yeraltı kaynaklarının Siyonistlerce çalınması için aracılığa hızla dönen Erdoğan'ın İsrail cumhurbaşkanı Herzog ile pozları, Netanyahu'nun Türkiye'de ağır lanacak olması, Filistin halkını hayal kırıklığına uğrattı. Filistin halkı tüm bu ihanetler karşısında boğazına geçirilen ilmiğin gündün güne daha fazla sıkıldığını hissetmekteydi.

Son olarak, İsrail başbakanı Netanyahu, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'na çıkıp kürsüden tüm dünyaya üzerinde Filistin'in olmadığı bir haritayı "Yeni Ortadoğu" başlığıyla paylaştı. Bu, İsrail'in er ya da geç Filistin halkını elinde kalan son toprak parçaları olan Batı Şeria, Kudüs ve Gazze'den de kovacağını bir işaretiydi.

Tüm bunların sonucu, Filistin direniş örgütlerinin El Aksa Tufanı oldu!

İsrail yenilmez armada mı?

Peki, İsrail'e karşı savaşmak anlamsız mı? Değil. Öncelikle, Filistinliler ne zaman Siyonizm ile müzakere edip, tavizler verdilerse, karşılığında her zaman kocaman bir "hiç" aldılar. İsrail'in sömürgeci olmaktan kurtulamadılar. Buna karşın İsrail'in geri adımları hep askerî yenilgiler ve halk isyanları ile oldu. 1973 savaşında, daha önce işgal ettiği toprakların bir bölümünden çekildi. 2006'da Lübnan'dan Hizbullah tarafından kovuldu ve kuzeydeki emellerini geçici olarak da olsa toprağa göm-

mek zorunda kaldı. Filistin halkının intifadaları Siyonistlerin yerleşim politikalarında geri adımlar doğurdu. Bugün, kara operasyonunun bu kadar gecikerek başlaması ve ABD desteği olmadan Gazze gibi yıllardır abluka altına aldığı bir kara parçasına bile operasyon yapmakta zorlanması, şimdiden önemli kayıplar vermiş olması, bize Siyonizmin yenilmez olmadığını göstermekte. Yeter ki bu savaşında Filistin halkı Siyonistlere ve emperyalistlere karşı bir başına kalmasın!

Siyonizm ve İsrail'le ilgili doğru bilinen yanlışlar!

Yanlış

Filistin boş, verimsiz, çöle benzeyen bir yerken, Siyonistler yerleşip hem bu toprakları ihya ettiler hem de bu coğrafyanın tek örnek demokrasisini inşa ettiler.

Doğru

Filistin, Siyonistler gelmeden çok önce insan yerleşimi olan, ticaret, tarım ve balıkçılık yapılan, kendine özgü kültürü olan bir yerd. Siyonistler tarafından talan edilmese ve sürekli saldırıya maruz kalmasa Birinci Dünya Savaşı sonrası yokluk içindeyken sonrasında modern birer medeniyete dönen diğer ülkeler gibi kalkınmış bir ülke olabilirdi. Siyonistler işgal ettikleri topraklarda bugünkü yapıyı, başta ABD olmak üzere emperyalistlerin inanılmaz boyutlara varan maddi yardımları sayesinde inşa edebilmişlerdir. Üstelik İsrail tüm yardım ve destekler sonunda kendi vatandaşları arasında bile ırka dayalı ayrımcı bir rejim (apertheid) kurmuştur. Bu ırkçılık ve ayrımcılık sadece Yahudi olmayanlara karşı değildir, Yahudiler içinde Siyonizmi desteklemeyenlere ve Afrikalı Yahudilere de karşıdır.

Yanlış

Siyonizme karşı mücadele Yahudilere karşı mücadeledir.

Doğru

Yahudilik ve Siyonistlik tamamen farklı iki şeydir. Pek çok Yahudi aynı zamanda Siyonizm karşıtıdır. Üstelik Yahudi karşıtlığı (antisemitizm) Siyonistlerin en çok yaymak istedikleri fikirlerden biridir. İnsanların Filistin'de yaşananlara öfkelerini Siyonizm gibi kanser benzeri bir illet yerine binlerce yıllık geçmişini olan bir dine yönlendirdiği için, Yahudi karşıtlığı en çok Siyonizme hizmet eder.

Yanlış

Siyonizm sömürgecilik değildir. Siyonistler Filistinlilerin sattıkları topraklara yerleştiler, bu yüzden Filistinlilerin şikâyet etmeye hakları yok.

Doğru

Nesillerdir dünyanın başka yerlerinde yaşayan, hayatlarında daha önce Filistin'i hiç görmemiş insanlar, kuşaklar boyu Filistin topraklarında yaşayan Filistinlileri silah zoruyla yerinden yurdundan edip topraklarına el koyup, evlerine yerleşip, yer altı ve üstünde ne varsa kendisinin sayarak bir ülke kurmaya girişmiştir. Bu tam anlamıyla sömürgeciliktir. Filistinliler yüzyıl önce gelen ilk yerleşimcilerle karşı düşmanca bir tavır sergilememiş, ancak Siyonist emelleri fark ettiklerinde direnmeye başlamışlardır. Toprak satışı meselesi ise en büyük çarpıtmalardan biridir. İlk olarak o dönem zaten yoksul köylünün doğru düzgün toprağı yoktur. Bir avuç zengin, bir kısmı Filistinli bile olmayan işbirlikçi hainin yaptığı tüm Filistin halkına mal edilemez. İkincisi, o dönem satılan tüm toprak miktarı Filistin topraklarının % 5'inden biraz fazladır. Bu durum milyonların vatanından sürülmesine, öldürülmesine bir gerekçe olamaz. Bugün bizim ülkemizde de pek çok yer, pek çok farklı ülkeden insana satılmış durumdadır. Nasıl bu satışlarla işçilerin, emekçilerin bir alakası yoksa, nasıl bu satışlar satın alanlara ülkemizi istila edip bizi, asırlardır yaşadığımız topraklardan sürme hakkı vermiyorsa aynınsı Filistin için de geçerlidir.

Yanlış

Filistin sorununun tek çözüm yolu iki devletli yapıyla mümkündür.

Doğru

Sorunun çözümü Ürdün Nehri'nden Akdeniz'e uzanan tüm tarihsel Filistin'i kaplayan, emperyalizmle tüm köprülerini atmış, demokratik, laik ve sosyalist tek bir Filistin devletinin kurulması ve Siyonizmin ortadan kaldırılmasıdır. İki devletli yapı, Siyonizmin yayılmacı tutumu sebebiyle mümkün değildir. İki devletli yapı, daha önce bu yönde atılan her adım Siyonizmin daha fazla alan işgal etmesi, daha fazla yasa dışı yerleşimci yerleştirilmesi ve daha fazla Filistinlinin canından ve yurdundan ve yurdundan sonuçlandırıldığı için mümkün değildir. İki devletli yapı Filistin'i fiili anlamda ortadan kaldırdığı için bir çözüm değildir. İki devletli çözüm, bugün yurdundan sürülmüş durumda mülteci kamplarında yaşayan milyonlarca Filistinlinin yurtlarından ilelebet vazgeçmesi anlamına geldiği, İsrail topraklarında kalanlara yurtlarını terk etmek, ölmek veya yaşamları boyunca ırkçılık ve ayrımcılığa maruz kalmak dışında bir seçenek sunmadığı için bir seçenek değildir.

Filistin'e özgürlük, İsrail'e boykot!

Filistin halkı bir kez daha kendi kaderini eline almak, işgalci Siyonistlere karşı varlığını savunmak için mücadeleye atıldı. Yenilmez denilen İsrail, direnişi kırmak için tüm gücüyle sivilleri vurmak dışında bir şey yapamaz durumda. Filistin direniş örgütleri bu mücadeleyi kazanabilir ama dışarıdan

da desteklenmeleri lazım. Emperyalistler tehlikeyi fark edip hemen ileri karakolları İsrail'in yardımına koşmuş durumda. Bizim de Filistin halkının dostları olarak elimiz kolumuz bağlı değil, Filistin'i desteklemek için yapabileceklerimiz var.

İsrail ile Türkiye arasında ticaret hacmi son 20 yılda

%500'den fazla artarak 9 milyar dolara dayanmış durumda. İsrail'in çelik pazarının % 65'i Türkiye'den giden ürünlerin alt yapısı da üst yapısı da bizim çeliğimizle kuruluyor, sağlanıyor. Masumların üzerine yağın bombaların hammaddesinin önemli bir kıs-

mı iki ülke arasındaki ticaret sayesinde sağlanıyor. İsrail'le ticari ilişkilerin kesilmesi demek, İsrail'in hem uluslararası alanda yalnızlaştırılması için bir ilk adım demek hem de bu katliamcı rejimin yaşam kaynaklarından birinin kesilmesi demektir. Onun için AKP hükümeti hamaseti ve emek-

çi halkın öfkelerini sindirecek içi boş eylemleri bırakıp tüm ekonomik, diplomatik, askeri, kültürel, akademik ilişkileri kesmelidir. Bu memleketin işçisinin, emekçisinin, köylüsünün eli kanlı Siyonistlerin üç beş kuruşuna ihtiyacı yoktur.

Devrimci İşçi Partisi 7. Kongresi: Emperyalizme ve Siyonizme karşı savaşında Filistin halkının kayıtsız koşulsuz yanındayız! Yıkılsın Siyonist İsrail devleti!

Devrimci İşçi Partisi'nin (DİP) bir süre önce gerçekleşen 7. kongresi, Siyonist İsrail'in emperyalistlerin desteğini de arkasına alarak Filistin halkına yönelik başlattığı katliam, soykırım girişimi ve etnik arındırma karşısında koşulsuz bir biçimde Filistinlilerin ve Filistin direniş örgütlerinin yanında olduğunu ilan eden bir karar aldı. Oybirliği ile alınan kararın tam metnini karekodu okutarak siteden okuyabilirsiniz. Aşağıda öne çıkan bölümlerini yayınlıyoruz.

Devrimci İşçi Partisi, Filistin direniş örgütleri tarafından ortak bir operasyon odasından sevk ve idare edildiği açıklanan bu taarruzu haklı ve meşru görür. Anti-emperyalist ve anti-Siyonist duygularla selamlar.

Filistin'de tufan durup dururken kopmadı!

El Aksa Tufanı, Gazze'de konuşlu bir ya da birkaç örgütün durup dururken karar verip uygulamaya koyduğu bir operasyon değildir. El Aksa Tufanı, Filistin halkının yüz yıl önceki Balfour Deklarasyonu'ndan bugüne karşı karşıya bırakıldığı katliamlara, etnik arındırmaya ve içine itildiği zillet koşullarına bir yanittir. El Aksa Tufanı, 2023'ün ilk dokuz ayında 247 Filistinlinin katledilmiş olmasına bir yanittir. El Aksa Tufanı, Filistin halkının katili Netanyahu'nun geçtiğimiz ay Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda kürsüden tüm dünyaya "Yeni Ortadoğu" başlığıyla, Filistin'in olmadığı, yani yeryüzünden silindiği bir haritayı göstererek Filistin'i yok etme niyetini bir kez daha açıkça ortaya koymasına bir yanittir. Nihayet Filistin'de kopan tufan, dünya çapında emperyalizmin Rusya ve Çin'i kuşatmak ve onlarla birlikte tüm dünya halklarına diz çöktürmek için başlattığı büyük saldırganlıktan ayrı düşünülemez. Ukrayna'da dünyayı nükleer savaşın eşğine getiren ABD emperyalizmi ve NATO'nun, Filistin halkına soykırımı dayatan Siyonist saldırganlığı kışkırtması bir bütünlük arz eder. Bu açıdan bakıl-

dığında El Aksa Tufanı dünyada yükselen emperyalist barbarlık cephesinin karşısında konumlandırılmaktadır.

Filistin halkının Siyonizme karşı savaşı haklı ve meşrudur!

Filistin direniş örgütleri, Filistin'i haritadan silmenin öyle kolay bir iş olmadığını göstermiş, Siyonist İsrail'e, hak ettiği bir ders vermişlerdir. Devrimci İşçi Partisi, Filistin halkının topraklarına geri dönme hakkını kayıtsız ve koşulsuz savunur. Filistinlilerin bu haklar için savaşması meşrudur.

İsrail Siyonizminin soykırımcı saldırısına ve ikinci Nekbe'ye karşı birleşelim!

İsrail, El Aksa Tufanı operasyonuna karşı Gazze'de açık bir soykırıma girişmiştir. Önemli bir bölümü çocuk 6 binden fazla sivil Siyonistlerin bombardmanı ile katledilmiştir. Sayı her an artmaktadır. Emperyalistler "İsrail'in her koşulda kendisini savunma hakkı olduğunu" belirterek sivililerin ağır bir bombardman altında yaşamlarını yitirmelerine açık çek vermişlerdir. Devrimci İşçi Partisi, emperyalizmin Siyonist İsrail'e verdiği desteği lanetler, tüm bölge halklarını, kendilerine kan ve zulümden başka bir şey vadetmeyen emperyalizm ve Siyonizme karşı birleşik bir mücadeleye çağırır. Elbette bu omuzdaşlığı sağlayabilecek olanlar, Ortadoğu'da (Batı Asya'da) emperyalizm ile işbirliği içinde kendi işçi ve emekçilerini sömürerek abad olan burjuvazi

değil, bu coğrafyanın işçileri ve emekçileridir. Çağrımız en başta bölgenin sosyalistlerine, sendikalarına, işçi örgütlerinedir. Gün, emperyalizm ve Siyonizme karşı birlikte mücadele etme günüdür!

Siyonizmle işbirliğine ve normalleşmeye son! Emperyalizmin üssü olmayacağız!

İsrail'i koruyan İncirlik üssü ve İsrail'in gözü kulağı Kürecik radar üssü çalışmaya devam etmektedir. Katliam sürerken, Türkiye'nin İsrail ile ticareti de, askerî ilişkileri de sürmektedir. Devrimci İşçi Partisi, istibdad rejiminin emperyalizm ve Siyonizm ile dostluğunu bir kez daha teşhir eder ve emekçi halkımızı emperyalizm ve Siyonizm ile birlikte istibdada karşı da mücadeleye çağırır. Filistin halkının zaferi, işçi sınıfının her gün karşı karşıya kaldığı sömürünün müsebbibi olan kapitalizmin en yüksek aşaması olan emperyalizmin yara alması demektir. Saflar bellidir. Bir tarafta emperyalistler, Siyonistler ve ülkemizde bunların müttefiki olan burjuvazi ve istibdad rejimi vardır. Emekçi halkımız ise Filistin halkı ile aynı saftadır.

Bu topraklardan Filistin halkının mücadelesine yapılabilecek en önemli destek Türkiye'den emperyalizme ve Siyonizme verilen hizmetin kesilmesidir. Bu doğrultuda İsrail'le askerî, diplomatik, ekonomik ilişkilerin kesilmesi, İsrail'in Ortadoğu'da (Batı Asya'da) gözü kulağı olan Kürecik radar üssü başta olmak üzere Türkiye'nin ev sahipliği yaptığı emperyalist

üslerin kapatılması, Türkiye'nin NATO'dan çıkması, tüm dünyada ezilen halkların karşısındaki en büyük gerici güç olan NATO'nun yıkılması en önemli mücadele başlıkları olarak öne çıkmaktadır.

İsrail'e boykot Filistin'e özgürlük!

Devrimci İşçi Partisi tüm dünyadaki, özellikle de emperyalist merkezlerdeki işçi sınıfı örgütlerini, sendikaları, siyasi partileri İsrail'e yönelik etkili boykot faaliyetleri yürütmeye çağırır.

Devrimci İşçi Partisi dünyanın bütün ülkelerinde işçi sınıfı örgütlerini (sendikalar, siyasi partiler, diğer her türlü işçi kurumları) şu anda Gazze halkına karşı hazırlanan soykırıma karşı derhâl mücadeleye girişmeye çağırır.

Devrimci İşçi Partisi, kuruluşunda inisiyatif gösterdiği Emperyalizme ve Siyonizme Karşı Filistin Dostları Platformu'nu desteklemeye devam edecektir. Filistin Dostları, önümüzdeki dönemde de Filistin halkının mücadelesine Türkiye'den destek vermeyi sürdürecektir, devrimci Marksizmin Siyonizm ile mücadelesinde önemli bir araç olacaktır.

Emperyalizmin ve Siyonizmin yenilgisi için ve Filistin'de devrimci çözüm için ileri!

Devrimci İşçi Partisi, Filistin meselesinin mümkün olan tek çözümünü savunur: Müslüman ve Hristiyan Araplarla Yahudilerin bir arada yaşayacakları, nehirden denize tüm tarihî Filistin'i kapsayacak, özgür, demokratik, laik ve sosyalist bir Filistin!

Tüm bölge halklarının ortak kurtuluşunu mümkün kılacak tek program için mücadele eder: **Ortadoğu (Batı Asya) ve Kuzey Afrika Sosyalist Federasyonu!**

Amacımız, emperyalizmin yenilmesi, Nazi Almanya'sı gibi Siyonist İsrail'in de yıkılması ve Filistin halkının özgürlüğünü kazanmasıdır! **Kahrolsun emperyalizm!**

Başta İncirlik ve Kürecik olmak üzere emperyalist üsler kapatılsın! Siyonist elçi kovulsun! İsrail'le askerî, ticari, diplomatik tüm ilişkiler kesilsin!

NATO'dan çık, NATO'yu yık! Yıkılsın Siyonist İsrail devleti! Nehirden denize özgür Filistin!

Filistin davası bir birlik ve kardeşlik parolasıdır! İrkçi nifak tohumları ekenler emperyalist ve Siyonist uşağıdır!

Filistin davası ve direnişi bir Arap ya da İslam davası olarak görülmemeli. Tam tersine bu bir insanlık davasıdır. Dünyanın dört bir yanında her milletten, memleketten farklı dilden ve inançtan insanlar Filistin halkının yanında birleşti. Bölgemizde son 10 yılda mezhep savaşlarında oluk oluk kan aktı. Sünni-Şii savaşının arkasında ABD ve İsrail vardı. Taşeron olarak bölgedeki Suud gibi Emirlikler gibi Türkiye'deki AKP iktidarı gibi işbirlikçiler kullandı. Unutmayalım. Türkiye'de Maraş'ın Çorum'un Sivas'ın mezhepçi katliamlarının failleri de İslamcı-Ülkücü kisvesindeki NATO kontrgerillasının elemanlarıydı.

Filistin direnişi birleştiriyor!

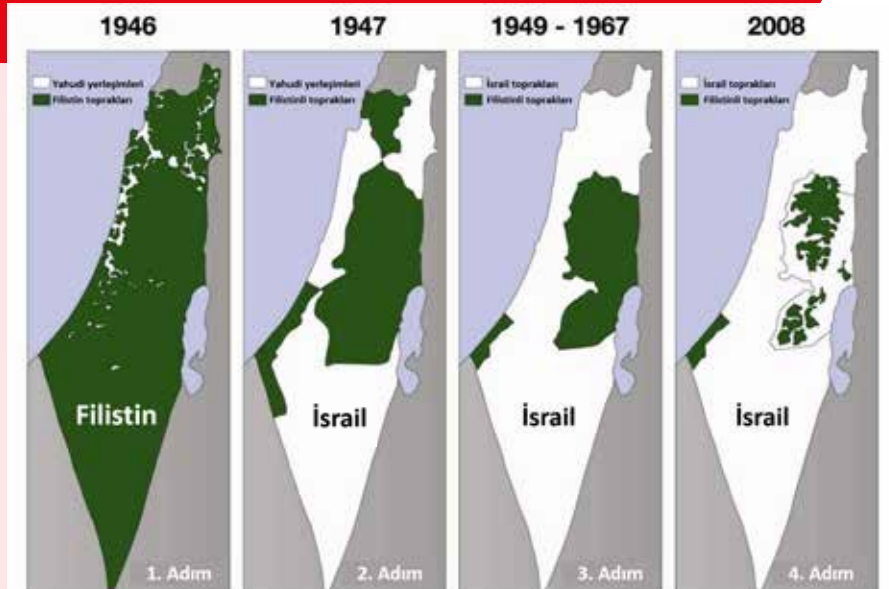
Filistin direnişi mezhepleri aşıyor. Emperyalizmin ektiği nifak tohumlarını toprağın altında

birakıyor. Hamas Sünni, Lübnan Hizbullah'ı Şii ama aynı direniş cephesindedir bugün. Filistin Halk Kurtuluş Cephesi, Filistin Demokratik Kurtuluş Cephesi sosyalist örgütler ve onlar da direniş cephesinde. Saflarında her inançtan mücadeleciler insan var. Geçmişte de Deniz Gezmişler, pek çok Türk ve Kürt devrimcisi o saflarda İsrail Siyonizmine karşı savaşmıştı. Siyonizm Yahudilik değildir Anti-Siyonizm de Yahudilik düşmanlığı değildir. Tüm dünyada devrimci sosyalizmin saflarındaki sayısız Yahudi, Siyonist İsrail'e düşman Filistin'e dosttur! İsrail'i lanetleyen ve inançlarına aykırı gören Yahudi din gruplarını Batı'da eylemler yaparken, İsrail'de ise Siyonist polisler gadrine uğrarken görüyoruz. Türkiye'de de İsrail konsoloslu-

ğunun önu, meydanlar emperyalizme ve Siyonizme karşı duran insanlarımızı birleştiriyor!

İsrail Turan'na hayır! Türkün çıkarı emperyalizmle ve Siyonizmle örtüşmez!

Peki bugün bu birliği bozmaya çalışan kimler? En başta İrkçi-Turançı faşistler! İsrail Siyonizmine hizmetlerini Türk milliyetçiliği ve Arap düşmanlığının arkasına gizliyorlar. Zehir saçıyorlar. Siyonist İsrail Azerbaycan'ı İran'a karşı üs olarak kullanmak için Aliyev'e silah ve para gönderdi. Şimdi Aliyev soykırımcı Siyonizmi petrole besliyor. İrkçi-Turançı faşistler de bu kirli ittifakı Arap düşmanlığının yanına Er-

meni düşmanlığını da ekleyerek alkışlıyor. Bu utanç verici politikada Türk'ün çıkarı yoktur utancı vardır. Pratik sonucu Türkiye'deki mali ve askerî boyunduruğun artmasıdır. Türklük namına Araplara karşı ırkçılık yayanlar, Filistin davasını kötü-

leyenler, İsrail'i modern, laik bir ülke gibi lanse edip, terörle savaşıyormuş yalanını söyleyenler Türk işçisine, emekçisine, köylüsüne değil emperyalizme ve Siyonizme ve onların ortağı işbirlikçi patronlara hizmet eder.

Devrimci İşçi Partisi 7. Kongresi devrimci sınıf siyasetine çağırıyor: “Burjuva cumhuriyeti çöküyor! İşçi cumhuriyeti için ileri!”

Bir yanda Batıcı-laik burjuvazi- nin hegemonyası altında bankalar ve holdinglerle cumhuriyeti kutlamak için yarışanlar diğer yanda sol-liberal kimlikçi argümanlarla cumhuriyetin arkasındaki devrimi reddedenler ama her durumda cumhuriyetin sınıfsal karakterini göz ardı etmekte buluşanlar... Devrimci İşçi Partisi akıntıya karşı yol almaya devam ediyor. Devrimci İşçi Partisi 7. Kongresi sınıf siyasetinin ana eksenini “**Burjuva cumhuriyeti çöküyor! İşçi cumhuriyeti için ileri!**” şiarı ile ortaya koymuş bulunuyor. Çürüten burjuva cumhuriyetini ayağa kaldırmayı önüne koyanlar, emperyalizmin himayesinde çoğulcu bir cumhuriyet umanlar boş hayaller görüyor. Gerici bir ütopyanın peşinde koşuyorlar.

Devrimci sınıf siyaseti tek doğru ve gerçekçi siyaset!

Devrimci İşçi Partisi'nin 7. Kongresi'nin sınıf işbirliğine karşı sınıf mücadelesini, reformizme ve ortayolculuğa karşı devrimci siyaseti öne çıkaran kararları, işçi sınıfı ve emekçi halk için sadece doğru olan değil gerçekçi olan yolu da gösteriyor. Dünya kapitalizmi ya da bir başka ifadeyle emperyalist dünya sistemi büyük ve derin bir kriz içinde. Bu kriz dünya kapitalizminin tarihindeki üçüncü büyük depresyon. Kapitalizmin krize kendi içinde çözüm bulabileceğine dair ham hayallerin karşısında Devrimci İşçi Partisi 7. Kongresi şu tespiti yapıyor: “Depresyon, dönemsel ve geçici ekonomik daralma dönemlerinden farklı olarak salt ekonomik süreçlerle aşılamayacak olan derin ve yapısal bir krizi ifade etmektedir. Partimiz Üçüncü Büyük Depresyonu başlangıcından itibaren bu temelde analiz etmiş, kapitalizmin en yüksek aşaması olan emperyalizmin dünyayı bir kez daha ‘ya sosyalizm ya barbarlık’ tercihiyle karşı karşıya getirdiğini tespit etmiştir. Kapitaliz-

min üretici güçleri toplulaştırması, toplumsallaştırması ve uluslararasılaşması ile özel mülk edinmeye dayanan kapitalist üretim ilişkileri arasındaki çelişki insanlığı büyük sarsıntılara doğru sürükliyor. Dünya, emperyalist kapitalist sistemin hakimiyeti altında nükleer savaş olasılığını içeren bir dünya savaşı tehlikesi ile karşı karşıya kalmıştır. Böyle bir savaş başlamadığında dahi kapitalizmin artı değer hırsı içinde üretici güçleri tahrip etmesinin sonucu olan, insanlığın karşısında varoluşsal bir tehdit haline gelmekte olan iklim krizi, tüm yakıcılığı ile karşımızdadır.” **Bugün emperyalist barbarlığın kenarında köşesinde demokratik, barışçı unsurlar aramak boşunadır.**

Devrimci İşçi Partisi felaket tellallığı yapmıyor. Somut olanı somut ve bilimsel temellerde analiz ediyor. Dünyayı felakete sürükleyen emperyalist kapitalizmle uzlaşmak mümkün değildir ancak barbarlık da asla kaçınılmaz değildir. 7. Kongre bir kez daha ilan ediyor: “Kapitalizmin krizinin derinleştirdiği yoksulluk, yükselen faşizm, savaşlar ve barbarlığın farklı tezahürleri aynı zamanda yeni bir toplumun da doğum sancılarıdır.” ve ekliyor: “İşçi sınıfının uluslararası devrimci marşı Enternasyonal’in dizelerindeki gibi ‘kan denizinin ufkundan kızıl bir güneş doğacak’ ise bu uluslararası işçi sınıfının ve ezilen halkların devrimci mücadelesiyle, emperyalist tekellerin sınıf saldırısının grevlerle direnişlerle kırılmasıyla, emperyalist orduların cephelede yenilgiye uğratılmasıyla, nihayet emperyalist zincirin halkalarının devrimlerle kırılmasıyla gerçekleşecektir.” Bu anlayış Devrimci İşçi Partisi 7. Kongresi'nin dünya durumu ve devrimci görevlere ilişkin kararının başlığına şu ifadelerle çıkartılıyor: “**Dünya savaşı emperyalizmin insafa gelmesiyle değil dize getirilmesiyle durdurulur! İnsanlık enternasyonal kurtulur!**”

Emperyalizme, faşizme, Siyonizme karşı orta yol yok!

Devrimci İşçi Partisi dünyada ve Türkiye’de emperyalist barbarlığın en çarpıcı ifadelerinden biri olan faşist yükselişe karşı uyarıyor. Faşizmin panzehiri olarak sınıf savaşını ortaya koyuyor. Faşiste faşist demenin önemini vurguluyor. Devrimci İşçi Partisi “orta yol yok” diyor. Barışın yolu Ukrayna’dan Pasifik’e, Kuzey kutbundan Afrika’ya NATO’nun yenilgisinden geçer! Görev net: NATO’dan çık NATO’yu yık!

Devrimci İşçi Partisi 7. Kongresi Filistin’le ilgili de özel bir karar aldı. Bu karar da emperyalizm ve Siyonizm ile Filistin halkının haklı ve meşru direnişi arasında her türlü orta yol arayışını reddediyor ve şu başlığı taşıyor: “**Emperyalizme ve Siyonizme karşı savaşında Filistin halkının kayıtsız koşulsuz yanındayız! Yıkılsın Siyonist İsrail devleti!**”

İşçi sınıfı içinde mevzilenmek devrim için mevzilenmektir!

Devrimci İşçi Partisi kongresi Leninist parti anlayışının bir gereği olarak kararlarını yoğun bir iç tartışma sürecinin ardından alıyor. Kongre kararları parti birimlerinin sözlü tartışmaları ve iç tartışma ve haberleşme bülteni olan *Militan*’da yayımlanan yazılarla olgunlaşarak kongreye sunuluyor. Karar altına alınan siyaset yine Leninist bir anlayışla merkeziyetçi bir irade birliği ile hayata geçiriliyor. Bu doğrultuda Devrimci İşçi Partisi kongreleri her zaman ne yapmalı sorusunun yanında nasıl yapmalı sorusu üzerinde de titizlikle duruyor. 7. Kongre’nin örgütsel yöneliş üzerine aldığı “**İki görev: Parti inşasında Leninist kadrolaşma ve sağlamlama, stratejik mevzilenmede süreklilik ve odaklanma**” başlıklı karar da bu tartışmaların bir sonucu. “Sınıf içinde stratejik mevzilenme” Devrimci İşçi Partisi’nin sanayi proletaryasını

esas alan, stratejik sektör ve fabrikalarda örgütlenmeye öncelik veren örgütsel yönelişinin şiarıdır. 7. Kongre bu doğrultuda elde edilen başarıları değerlendirmiş, partinin grevlerde, direnişlerde, fabrika işgallerindeki öncülük kapasitesindeki artışı, üye ve militan bileşimindeki proleterleşmenin önemini kaydetmiş, bu doğrultudaki çalışmaların sürekliliğine ve sınıf çalışmasına daha fazla odaklanma vurgusu yapmıştır.

Devrimci İşçi Partisi, Türkiye solunun modern küçük burjuvazinin gündemlerine ve mekanlarına hap solmuş halinden çok uzun zaman önce tamamen kopmuştur. Bugün aslında sosyalist sol da sınıfa yüzünü dönmeyen gereğini görüyor ama bir türlü düzen siyasetinin çekim gücünü, modern küçük burjuvaziye dayalı siyasetin konfor alanını terk etme iradesi ve gücü gösteremiyor. Devrimci İşçi Partisi ise tam tersine tüm faaliyetini sınıfa odakladığı halde ve bu doğrultuda çok önemli kazanımlarla ilerliyor olmasına rağmen bu durumu yeterli görmüyor. Çünkü sınıfa gitmek ve sınıf içinde siyaset yapmak devrimi bir nostaljik rüya olmaktan çıkarıp burjuvaziye ve emperyalizmle güncelik ve gündelik bir kavga halinde somutlaştırmaktadır. Devrim için savaşan bir parti için sınıf içinde mevzilenmek devrim için mevzilenmektir. Bu görev Türkiye sosyalist hareketini çürüten boş zaman solculuğuyla, parlamentarizmle, kendiliğindencilikle bağdaşmaz. Bu yüzden Devrimci İşçi Partisi ne kadar önemli olursa olsun kaydeddiği ilerlemeleri ve birikimi yeterli görmemiş, parti inşasında Leninist kadrolaşmayı ve sağlamlamayı net bir görev olarak tanımlamıştır.

Devrimci İşçi Partisi 2024’ü Lenin yılı ilan ediyor: Bugün devrimci olmak Leninist olmaktır!

Devrimci İşçi Partisi’nin 7. Kongresi “**Ölümünün 100. Yıl-**

dönümünde Lenin işçilerin ve emekçilerin mücadelesinde yaşıyor! Lenin’in devrimci mirasını sahiplenelim ve Leninist partiyi inşa edelim!” başlığını taşıyan kararı almış, tüm siyasi ve örgütsel kararların bütünlüğü içerisinde 2024’ü Lenin yılı ilan etmiştir. 21 Ocak 2024, 20. yüzyılda dünya proletaryasının en önemli önderi olan Vladimir İlyiç Lenin’in ölümünün 100. yıldönümüdür. Devrimci İşçi Partisi “Lenin yılı” olarak ilan ettiği 2024 boyunca Lenin’in düşüncesini ve pratiğini 21. yüzyıl Türkiye’sinin işçi sınıfına ve gençliğine tanıttak, gelecek kuşakların ondan nasıl yararlanabileceğini ortaya koyacaktır.

Lenin’in devrimci düşüncesinin ve eyleminin doğruluğunun kanıtı Ekim devrimidir! Ekim devriminin zaferi kadar yenilgisi de Lenin’i doğrulamıştır. Neredeyse bir asır boyunca en çok da son çeyrek yüzyılda Lenin’den koparak düzenin içinde debelenip duranlar sol liberalizmin, kimlikçiliğin, milliyetçiliğin ve her türden burjuva ideolojisinin batağına saplanmaktan başka bir sonuç elde etmedi. Lenin’in ölümünün 100. yıldönümünde hâlâ devrimci olmak işçi sınıfına güvenmeyi gerektirir. Sınıf işbirliğine karşı sınıf mücadelesini gerektirir. Emperyalizmden, devletten, burjuvaziden bağımsız siyaseti gerektirir. Bugünün dünyasında devrimci olmak kimlikçiliğin, uzlaşmacılığın, ortayolculuğun her türlüşünü reddetmektir. Devrimci olmak Leninist olmayı, işçi sınıfının öncüsünü örgütleyen Leninist partiyi inşa etmeyi, toplumu burjuvazinin ve emperyalizmin karşısında işçi sınıfının hegemonyasında birleştirmeyi gerektirir. Devrimci İşçi Partisi 7. Kongresi’nin çağrısı budur!

Devrimci Marksizm dergisinden 100 yılda cumhuriyet konferansı: Cumhuriyet, istibdad, hürriyet!

Devrimci Marksizm dergisi Cumhuriyet’in kuruluşunun 100. yıldönümü bağlamında “Cumhuriyet, İstibdad, Hürriyet” başlıklı konferansla Türkiye’nin yakın tarihini sınıf perspektifiyle ve Marksist yöntemle masaya yatırdı. Konferans, içeriğine de çok uygun bir şekilde Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Merkez konferans salonunda gerçekleşti. Salonunda çok sayıda fabrika ve işyeri temsilcisi, öncü metal işçileri başta olmak üzere farklı sektörlerden işçiler ve emekçiler bulunuyordu. Toplantıya Birleşik Metal-İş Genel Sekreteri Özkan Atar ve Tek Gıda-İş Örgütlenme Uzmanı Yunus Durdu da katıldı.

Kürsünün hemen yanında *Metal*

İşçisinin Sesi imzalı “İşgal, grev, direniş” pankartı tarihin sınıf mücadelesi perspektifiyle tartışıldığı bu toplantıda tarihin halen işçilerce mücadele içinde yazılmaya devam ettiğine işaret ediyordu. Yine İsrail Siyonizminin Gazze’deki soykırımcı saldırılarının sürdüğü bir dönemde yapılan toplantıda, Filistin Dostları imzalı “Yıkılsın Siyonist İsrail Devleti” pankartı da salona girenleri karşılamaktaydı. Açılış konuşmasını hem *Devrimci Marksizm* Yayın Kurulu üyesi hem de Emperyalizme ve Siyonizme Karşı Filistin Dostları sözcülerinden olan Kutlu Dâne yaptı. Son günlerde “*Bir İhtilal Olarak Millî Mücadele*” kitabıyla resmi tarihin ve bunun liberal karşıtlarının Marksist bir perspek-

tifle sorgulanmasına vesile olan Devrimci İşçi Partisi Genel Başkanı ve *Devrimci Marksizm* Yayın Kurulu üyesi Sungur Savran, konferanstaki konuşmasında da bu tartışmayı derinleştirdi. *Devrimci Marksizm* Yayın Kurulu üyesi Özgür Öztürk, konuşmasında Türkiye’de kapitalizmin gelişmesinin yapısını, özelliklerini ve bugününü dünya kapitalizmiyle ilişkisi içinde açıkladı. Armağan Tulunay ise cumhuriyeti kadınların gözünden ama yine sınıf mücadelesi perspektifinden ele alan bir konuşma yaptı.

Konuşmaların ardından salondan alınan sözlerle ve sorularla

etkinlik devam etti. Bu kısımda Filistin’de yaşanan süreç, Filistin direnişinin Kuvayı Milliye benzeri işgale karşı mücadelelerle ortak yönleri, Cumhuriyet’in kuruluşunda ve sonrasında ordunun siyasetteki rolü, Kürt sorunu gibi başlıklar

daha ayrıntılı şekilde tartışıldı. Son sözü alan Yunus Durdu, işçi sınıfının ilan edilmemiş bir savaş halinde olduğunu vurgulayan bir konuşma yaptı ve bu toplantıların sınıfın yakıcı gündemlerini derinleştirmek amacıyla tekrarlanmasını önerdi.

Ekim devriminin 107. yıldönümü: Tarihin dönüm noktası, işçi sınıfının en büyük zaferi!

Bundan tam 107 yıl önce, dönemin Rus takvimine göre 25 Ekim bugünkü takvim ile 7 Kasım 1917'de işçi sınıfı Çarlık Rusya'sında siyasal iktidarı ele geçirdi ve işçi sınıfının kaderini dünya çapında değiştirecek bir dönemin kapısını açtı. Emperyalist devletlerin dünyayı paylaşmak için girdikleri rekabet, 1914 yılından 1918 yılına kadar sürecek ve milyonlarca insanın ölümüne sebep olacak büyük bir savaşı, Birinci Dünya Savaşı'nı başlatmıştı. Kapitalizmin çıkarları için yürütülen her savaşta olduğu gibi bu savaşta da bir yandan zenginler sırca köşklerinde savaşı izlerken öbür yandan işçiler, emekçiler, köylüler cephele sürüldü. Sermaye sınıfı tarafından ya cepheye camı pahasına savaşmaya gönderilen ya da fabrikalarında en ağır koşullarda sömürülen işçi sınıfı, savaşın başlamasından üç yıl sonra Çarlık Rusya'sında ayağa kalktı. Bolşevik Partisi önderliğinde başlayan bu büyük devrim, işçi sınıfının önderliğinde yoksul köylü ve emekçi sınıfların devlet iktidarını ellerine almasıyla sonuçlandı.

İşçi sınıfının uluslararası iktidarı için ileri!

Ekim devriminin zaferinin ardından devrimin baş mimarı Lenin önderliğinde Bolşevik Partisi, yüzünü dünya devrimine, bütün dünya işçilerinin kurtuluş mücadelesine çevirdi. Rusya'da başlayan devrimi tüm Avrupa'ya yaymak, Asya'daki ulusla-

rı devrim dalgasına katmak için daha ilk günden çalışmalara başladı. Takip eden yıllar içerisinde dünya, farklı coğrafyalardan büyük işçi hareketleri ve devrimler ile sallandı. Asya'nın Müslüman halkları da peşpeşe devrime katıldı. Rusya'da başlayan devrimin sınırları Rusya'yı aştı, tarihin ilk kez bir ulus ve coğrafya adı taşımayan devleti Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği kuruldu. Lenin ve Trotskiy önderliğindeki Bolşevik Partisi için işçi sınıfının nihai kurtuluşunun parolası açıldı: dünya devriminin zaferi!

1918 Kasım devrimi: Ekim devriminin ikiz kardeşi

1917 Ekim Devrimi'nden sadece bir yıl sonra, Kasım 1918'de, bu kez Almanya'da modern tarihin gördüğü en önemli işçi devrimlerinden biri olan Alman devrimi patlak verdi. 3 Kasım'da Kiel liman kentinde denizcilerin başlattığı bir askeri isyan hızla bütün Almanya'ya yayıldı, başka kentlerden işçiler ve askerlerin de ayaklanmalarıyla birlikte 9 Kasım'da işçiler Berlin'deki imparatorluk sarayını ele geçirdiler ve 11 Kasım'da, dünya savaşının batı cephesindeki muharebeleri durduran Rethondes Mütarekesi Almanya ile müttefik devletler arasında imzalandı. Çarlık Rusya'sını deviren muzaffer Ekim devriminin açtığı yoldan Alman imparatorluğuna diz çöktüren Kasım devrimi yürüdü ve milyonların hayatını

kaybettiği emperyalist paylaşım savaşını durduracak süreci başlatmış oldu. Ancak Kasım devriminin sonu Ekim devrimi kadar başarılı olmadı. Ocak 1919'da, Alman devriminin iki büyük önderi Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht, milliyetçi ve gerici silahlı güç Freikorps tarafından Berlin'de öldürüldü. Kasım devriminin zaferi, dünya devriminin zaferi yolunda atılmış en önemli adım olabilirdi, bu yüzden ki Kasım devriminin yenilgisi işçi sınıfı mücadelesi için hayati bir kayıp oldu.

21. yüzyılda işçi sınıfının kurtuluşu Ekim devriminin yolundan geçiyor!

107 yıl sonra bugün, emperyalist devletler, kendi sermaye sınıflarının çıkarları için, savaş örgütleri NATO aracılığı ile dünyayı bir yeni savaşın eşiğine getirdi. Bu yüzden ki 107 yıl sonra bir kez daha tarihin nasıl ilerleyeceği işçi sınıfının mücadelesine bağlıdır. Ekim devriminin programı işçi sınıfının bugünkü mücadelesi için de en güzel kılavuzdur. Yeni bir dünya savaşının başlamasını engelleyebilecek olan, bu savaş başlarsa onu durdurabilecek olan da işçi sınıfıdır. Büyük Ekim devrimi, bütün dünya işçilerinin ortak zaferidir. 21. yüzyılın Ekim devrimleri de bütün dünya işçilerinin zaferi olacaktır.

Devrimci Marksizm'in 55. sayısı cumhuriyetin 100 yılını ele alıyor

Devrimci Marksizm dergisinin son sayısı, "Cumhuriyetin Bilançosu" ana dosyasıyla Türkiye Cumhuriyeti'nin ikinci yüzyılına girişinin hemen arifesinde raflarda ve cumhuriyet üzerine yapılan tartışmalarda yerini aldı.

Sayının ilk makalesinde Alp Yücel Kaya Türkiye'deki burjuva devrimini incelemekte. Kaya, devrimin uzun döneme yayılan, 18. yüzyılın sonundan itibaren kapitalizmin gelişim sürecinde ortaya çıkan sınıf mücadelelerinin bir ürünü olduğunu göstermekte ve burjuva devriminin gelişimini, burjuva hukukunun gelişimi üzerinden tartışmakta. Ardından Sungur Savran, cumhuriyetin kuruluş tarzına toz kondurmayan yaklaşımın artık terk edilmesi gerektiğini ileri sürerken, doğum lekelerinden bazılarının zamanla belirginleştiğini ve tarihi koşulların değişmesiyle birlikte

bu devlet yapısının, karşısına sorunlar olarak çıktığını ortaya koymakta. Savran'ın yazısı, cumhuriyetin kendisini içine soktuğu güç duruma ancak kendini diyalektik olarak aşarak çözüm bulabileceğini ileri sürüyor. Çelişkilerin ancak, yerli ama enter-nasyonalist bir komünist önderliğin bayrağı altında, proletaryanın diğer ezilenleri kendi etrafında toplamasıyla giderilebileceğini işaret ediyor.

Abdullah Köktürk'ün makalesi Türk Silahlı Kuvvetleri'nin iktisadi alandaki varlığında yaşanan genişleme ile siyaset alanındaki mevcudiyetini yan yana koymakta. Ordu ile sermaye arasındaki ilişkiyi ele alan yazar, 2000'li yılların ikinci yarısından itibaren ordunun siyasette etkinliğini yitirdiğini, fakat ileride ordunun sermaye sahibi olarak elde ettiği konumu koruyacağını belirtiyor. Öz-

gür Öztürk'ün yazısı ise cumhuriyetin son dönemine odaklanarak AKP döneminin bir iktisadi bilançosunu çıkarmakta, Türkiye'nin dünya kapitalist iş bölümü içindeki konumunu ana hatlarıyla inceleyip, ardından da bu konumun bir sonucu olarak AKP döneminde üretim, bölüşüm ve tüketim alanlarında yaşanan gelişmeleri değerlendirmekte. Dosyanın son yazısında Emre Bayır, 15-16 Haziran işçi ayaklanmasını değerlendirip, bu olayın tüm cumhuriyet tarihinin en önemli ve belirleyici olaylarından biri olduğu tespitini yaparken, sayının dosya dışı bölümünde Özdeniz Pektaş'ın Domenico Losurdo'nun liberal ideolojinin soykütüğünü çıkaran Liberalizmin Karşı Tarihi başlıklı çalışmasını incelediği yazısı da yer almakta.

Sungur Savran

Filistin'in sömürgeci İsrail'e isyan hakkı yok mu?

7 Ekim'den bu yana Türkiye'de yüzünü Batı dünyasına dönmüş eğitimli katmanlar ve bunların sola yatkın kesimleri, Hamas'ın İsrail'e karşı başlattığı El Aksa Tufanı eyleminin, sivilleri de hedef alan aşırı şiddete dayandığı için desteklenemeyeceğini savunuyor. İsrail'in Gazze'ye bir aydır uyguladığı ağır çekim soykırımın barbarlığı bunların artık ilk günlerdeki gibi yüksek sesle konuşmasını olanaksızlaştırdı ama emin olabiliriz ki bu koşullar değiştiğinde benzeri homurtular yeniden artacaktır. Kalıcı bir sorunla karşı karşıyayız,deşmemek olmaz.

Bu kesimler Avrupa ve Amerika'nın demokrasisine hayran. Bu demokrasinin o ülkelerde nasıl kurulmuş olduğunu da az çok biliyorlar. Bu kesimlerin yücelttiği burjuva cumhuriyetinin Fransa'da kalıcı olarak kuruluşu neredeyse yüz yıla yayılan dört devrim sayesinde kaçınılmaz olarak şiddet demiş olur. Hiçbir toplumun hâkim sınıfları iktidarı güle oynaya yeni birtakım güçlere teslim etmeyecektir.

Biliniyor ki, bu dört devrimin ilki, 1789 ila 1815 arasında sadece Fransa'yı değil Rusya'ya kadar bütün Avrupa'yı sarsan ve bütün dünyada burjuvazinin çağını açan Büyük Fransız Devrimi'dir. Bu devrimin en yerleşik sembolü nedir? Giyotin! Yani o çağın Fransa'sının idam cezalarını infaz etmek için kullandığı, cezalandırılan kişinin kafasını bir an içinde uçuran alet. Fransız devrimi önce eski rejimin kralının kellesini kesmiş, ardından devrimciler birbirlerine düşerek tam bir terör rejimi kurmuştur. Daha ileriki bir aşamada ise ünlü general Napolyon Bonapart kırda toprak köleliğini ortadan kaldıran Fransız devrimini süngüyle Rusya sınırlarına kadar taşımıştır. Bu çeyrek yüzyılda yaşanan şiddetin, yitirilen canların haddi hesabı yoktur.

Yani cumhuriyet ve demokrasi Avrupa'ya okyanuslar kadar çok kan akıtılarak gelmiştir.

Amerika da farklı değildir. 18. yüzyıl ortasına kadar Kuzey Amerika, İngiliz sömürgesiydi. Bu sömürgelerden 13 tanesi 1770'li yıllarda bağımsızlığını ilan etti. Elbette İngiltere bu verimli sömürgelerinin bağımsızlığını bir asilzade selamıyla kabul etmedi. Bağımsızlık, modern tarihin gördüğü en şiddetli, en gaddar savaşlarından biri sonunda kazanıldı. Buna Amerikan devrimi dendi.

Amerika bugün bir burjuva demokrasisi yaşıyorsa bunu, devrimcilerinin sömürgeciye karşı gereken her yöntemi kullanmasına borçludur.

Amerika ve Avrupa bunu kendileri de gayet iyi biliyorlar, ama bu toplumların yöneticileri, bugün işçi ve emekçiler ayaklandığında veya ezilmiş halklar emperyalizme ve sömürgecilğe karşı isyan ettiğinde hemen "terör", "vahşet", "insanlık suçu" diye haykırmaya başlıyorlar. Onları anlamak mümkün: Bu ülkelerin hâkim sınıfı burjuvazi, işçi sınıfının sömürülmesine dayanan kapitalizmden ve 19. yüzyılın sonlarında yerleşen emperyalist dünya sisteminden büyük fayda elde ediyor. Bu sisteme her meydan okuyuş karşısında bütün propaganda silahlarını kullanmaları anlaşılır.

Peki, Türkiye'nin Avrupa ve Amerika'nın demokrasisine hayran eğitimli katmanlarına ve onların solcu kesimlerine ne oluyor? Onlar neden mesela Filistin'de Hamas, sömürgeci Siyonist İsrail devletine kayıplar yaşattığında birden Amerika-Avrupa hâkim sınıflar korosuna katılıyor? Birdenbire Filistin halkının çok gaddar bir yerleşimci sömürge yönetiminin zulmünü tam 75 yıldır yaşamakta olduğunu görmezlikten geliyor?

Evelemeye gevelemeye lüzum yok. Bu katmanlar Türkiye'nin Batı sistemiyle bütünleşmesinden büyük çıkar sağlıyor da ondan. Kimi doğrudan sermaye ve ticaret yoluyla, kimi parasını oralarda tutarak, kimi ev ararak, kimi vatandaşlık satın alarak, kimi burs ya da derneğine "fon" bekleyerek, kimi her ne sanat ya da bilim icra ediyorsa orada şöret olma hayaliyle yaşadığı için. İşte bu yüzden bundan yaklaşık 70 yıl önce Türkiye'yi NATO denen korsanlar örgütüne bağladılar. Bu yüzden NATO'nun ve emperyalizmin çıkarına dokunan her mücadeleye karşı olmak için bir kulüp bulurlar.

Bunların ikiyüzlü dünyalarında Güney Afrika'nın ilk siyahi cumhurbaşkanı Nelson Mandela çok olumlu bir yere sahiptir. Bugünkü İsrail'e dünyada en çok benzeyen ülke, eski ırk ayrımcılığına dayalı Güney Afrika'ydı. Bu ülke şiddetli mücadelelerle sarsılırken Mandela siyahi Afrikalıların ırk ayrımcılığının yanı sıra kapitalist sömürüye karşı da vermekte olduğu güçlü mücadeleyi barışçıl bir yola çevirerek ırk ayrımcılığının sadece hukuk düzeyinde ortadan kalkmasını sağlamıştır. Mandela "barışçı" olduğu, şiddete karşı olduğu gerekçesiyle yüceltilir. Ama bugün kimse Mandela'nın daha önceki dönemde siyahi hareketin gerilla örgütünün başında olduğunu ve bol bol "terör" ve vahşet" eylemi düzenlediğini konuşmaz!

Güney Afrika'daki o çok sınırlı kurtuluşun kökünde şiddet yaşıyorsa aynı şeyi Filistin'den esirgemek kimin haddine düşmüştü?

İstibdad rejimi kendi içinde kavgaya tutuştu: Polis adliyelik, adliye karakolluk oldu!

İstibdad rejiminin içinde bir kavgaya var. Seçimlerin ardından Süleyman Soylu'nun İçişleri Bakanlığından düz milletvekilliğine indirilip kızağa çekilmesi ve yerine İstanbul Valisi Ali Yerlikaya'nın getirilmesiyle polis teşkilatında ciddi bir tasfiye dalgası yaşandı. Sadece polis teşkilatında kadrolar değişiyor. Önceki dönemde himaye gören mafya grupları (Ayhan Bora Kaplan ve çetesine yapılan operasyon) ve kara para şebekeleri (Engin Polat-Dilan Polat tutuklamaları) de operasyonlara konu oluyor. Bu süreçten Soylu ile birlikte Devlet Bahçeli ve MHP de nasibini alıyor. Seçimler öncesi ve sonrasında nadasa bırakılmış görünen ve MHP'li üst düzey isimlerin suçlandığı Sinan Ateş (eski Ülkü Ocakları başkanı) cinayeti dosyası da yeniden ısındı. Dosyada cinayeti işleyen gruba istihbarat sağladığı suçlamasıyla bir polis komiseri tutuklandı.

Polisteki kavgaya adliyeye sıçradı

Polis teşkilatı ve yeraltı dünyasındaki çalkantılara adliye koridorları da eklenmiş durumda. İstanbul Anadolu Adliyesi Başsavcısı İsmail Uçar'ın adliyede bir dizi hâkimin para karşılığı mafya gruplarına,

uyuşturucu kaçakçılara tahliye kararları verdiğine dair HSK'ya sunduğu dilekçe büyük yankı uyandırdı. Bu dilekçe başka dilekçelerle devam etti. Savcı Uçar'ın suçladığı kişiler tarafından bu sefer Uçar'ı usulsüzlük ve yolsuzlukla suçlayan dilekçeler verildi. Mahkemeye siyasi baskı, rüşvet, kadrolaşma suçlamalarının havada uçuştuğu bir dilekçeler savaşı başladı.

Nihayet kıdemli bir polis ve adliye gazetecisi Tolga Şardan, MİT'in adliyedeki yolsuzluklarla ilgili Erdoğan'a bir rapor sunduğuna dair bir haber yaptı. Haber dolayısıyla Tolga Şardan önce gözaltına alındı sonra da tutuklandı. Tutuklamaya gerekçe yapılan madde, TCK'nın dezenformasyon yasası diye bilinen kötü ünlü 217 numaralı "halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçu" maddesi. Bu maddenin kötüye kullanılacağı söylemiştik ve nitelikli tam olarak bir kötüye kullanma ile karşı karşıyayız. Zira Tolga Şardan'ın tutuklanmasına gerekçe olan yazı, raporu verdiği iddia edilen MİT tarafından da raporun sunulduğu söylenen Cumhurbaşkanlığı tarafından da yalanlanmadı. Yapılması gereken adliyedeki yolsuzluklara

dair vahim iddiaların soruşturulması iken bu iddiaları gündeme getiren gazeteci demir parmaklıklar ardına gönderildi. Tam bir keyfi idare örneği olarak "yalanlama", tutuklama kararından sonra yayınlandı.

Ali Yerlikaya'dan Behzat Ç. çıkmaz!

Tüm bu yaşananlar istibdadın çürümüşlüğüne ortaya koyuyor. Ancak bir yanılığa da kapılmamak gerekir. Ne Ali Yerlikaya, Behzat Ç. gibi kurulu sistemle çatışan bir polistir ne de yargıda vicdana gelen hâkim ve savcılarının bir adalet savaşı söz konusudur. Ali Yerlikaya, Soylu grubuna karşı tasfiyelere girişirken, polisleri her Cumartesi günü Cumartesi Anneleri'ni ters kelepçeyle gözaltına almaya devam ediyor. Hakkını arayan işçiler yetki bölgesine göre ya polislin ya jandarmanın copuna maruz kalmaya devam ediyor. Devletin yurtdaki bozuk asansörün yere çakılmasıyla arkadaşlarını kaybeden öğrenciler, tepki gösterdiklerinde yine "Ali bey" in polislerinin saldırısına uğruyor. Filistin eylemleri dahi gazla dağıtıldı son dönemde. Ayrıca bu kavganın orta yerinde olan ve haksız bir şekilde tutuklanan Tolga

Şardan da bir demokrasi kahramanı değildir. Susurluklardan bugünlere, polisten istihbarata kadar devletin çelik çekirdeğinin güvenilir gazetecisi olmuştur hep.

Adliyede geçerli olan vicdan değil cüzdan

Adliyede dilekçe savaşlarıyla birbirlerinin yolsuzluklarını açığa çıkaranlar pek iyi yapıyorlar. Ama aynı yargı Can Atalay'ı Anayasa Mahkemesi kararına rağmen rehlin tutuyor. Gülten Kışanak'ı azami tutukluluk süresi dolmasına rağmen rehlin tutuyor. Eski HDP milletvekili Hüda Kaya siyasi gerekçelerle tutuklanıyor. Bunlar kamuoyunun gündemine gelen konular. Perde gerisinde ise adliyelerde sıradan halkın maruz kaldığı adaletsizliklerde ateş düştüğü yeri yakıyor. İşçi davaları uzadıkça uzuyor. İşçi, emekçi, yoksul halk adliye koridorlarında sürünürken mahkemelerin kararlarında vicdan değil

cüzdan etkili olmaya devam ediyor.

Tuğlayı çekerse işçiler, emekçiler, yoksullar çeker

Tüm bunlar bize şunu gösteriyor: İstibdadın iç çelişkileri ve çatışmaları bir dolu pisliğin ortaya saçılmasına neden oluyor. Bu iyi bir şey. Ama asla yeterli değil. Çünkü bugün kavga edenler yarın anlaşır. Bugüne kadar hep anlaşmıştır, yarın yine anlaşacaktır. Bu kavga etrafında Erdoğan'ın bu yolsuzluklardan çok rahatsız olduğuna, yaşananlardan habersiz olup öğrendiğinde çok kızdığına dair anlatılan masallara da kimse kanmamalıdır. İşçi sınıfı ve emekçi halk devrimci bir hürriyet seferberliği ile bu gidişata el koymadıkça, devr-i sabık yaratmadıkça, o duvardaki tuğla çekilmez. Emekçi halk ile adaletin arasındaki o duvar bir türlü yıkılmaz.

İsveç'in NATO'ya üyeliği için verilecek her oy emperyalist saldırganlığa ve Siyonist soykırma ortaklıktır!

Erdoğan 23 Ekim'de İsveç'in NATO'ya katılma protokolünü imzaladı ve TBMM'ye gönderdi. Zamanlama son derece manidar oldu. Bu tarihte İsrail'in Gazze'deki soykırımcı katliamları had safhaya ulaşmıştı ve o zamana kadar son derece orta yolu bir tutum sergileyen Erdoğan'ın üzerindeki baskı artmaktaydı. Erdoğan İsrail'i sert sözlerle telin edecekti. Hamas'ın ise terör örgütü olmadığını söyleyecekti. Bunlar ilk defa söylenen şeyler olmayacaktı. Ayrıca Erdoğan İsrail'i caydırıcak herhangi bir somut adım da atmayacaktı. Ne Kürecik üssünü kapatacak ne Hayfa limanına her gün tonlarca malzeme taşıyan Türk gemilerini durduracak ne de İsrail elçisini istenmeyen adam

ilan edecekti. Yine de İsrail'i telin eden ve Filistin'e destek veren sözlerinin emperyalist efendileri tarafından yanlış anlaşılmasına mâni olmak için İsveç'in NATO'ya alınması için beklenen imzayı hemen atıverdi.

Bu imza İsrail'i sözle lanetleyen ama eylemle destekleyen bir adım oldu. Zira birkaç gün önce Amerikan Başkanı Joseph Biden, Ukrayna ve İsrail'i desteklemek üzere 100 milyar doları aşan bir yardım paketi hazırladığını açıklamıştı. ABD emperyalizmi bu iki cepheyi bir gördüğünü tüm dünyaya duyuruyor, Putin'i ve Hamas'ı aynı cümle içinde düşman ilan ediyordu. Gerçekten de İsrail'in Filistin'deki soykırımcı katliamları ve bölgedeki saldırgan politikaları

ABD'nin Rusya ve Çin'e karşı sürdürdüğü emperyalist kuşatmadan ayrı düşünülemez. İsrail Savunma (Soykırım) Bakanı Gallant sürecin ilk anından itibaren NATO'ya briefing vermiştir ve saldırılarını NATO'yla birlikte yürütmektedir. NATO, Siyonist soykırımın ortağıdır. Erdoğan da Filistin için ne söylerse söylesin İsveç'in üyeliği için attığı imza ile, Ukrayna'ya sağladığı silahlarla emperyalist kamptaki yerinin, NATO'nun sadık bir parçası olduğunu altını çiziyor. Aynı zamanda İsrail'le sürdürdüğü ticari ve askeri ilişkilerle, ABD'nin saldırı üssü olan İncirlik'e, İsrail'in gözü kulağı olan Kürecik radar üssüne ev sahipliği yaparak emperyalizme hizmetini Filis-

tin cephesinde de sürdürüyor.

NATO Genel Sekreteri Stoltenberg, İsveç'in resmen üyeliğe kabulü için, Brüksel'de NATO dışişleri bakanlarını toplanacağı 28-29 Kasım tarihlerine işaret etti. Muhtemelen İsveç'in üyeliği için TBMM'de yapılacak görüşme de bu tarihten hemen önce olacaktır. Mecliste ise İsveç'in üyeliği için çıkacak her olumlu oy sadece NATO'nun emperyalist kampanyasına destek ol-

mayacak, aynı zamanda Gazze'deki Siyonist soykırımın altına atılan bir imza olacaktır. Çekimser oy kullanmak ya da oylamaya katılmamak bu ortaklığın utangaç ifadesinden başka bir anlam taşımayacaktır. Emperyalizm ve Siyonizmin düşmanları, Filistin halkının dostları bu süreçten NATO'nun genişlemesine darbe vuracak bir sonuç çıkması için mücadele edecekler.

Ukrayna: NATO zaferden her geçen gün uzaklaşıyor

Savaş zamanında, savaş ile ilgili kesin bilgilere ulaşmak oldukça zordur, savaşın tarafların haklılığından bağımsız olarak ortada büyük bir bilgi kirliliği olur. Ukrayna savaşında da bunun sayısız örneğini gördük. Son olarak Biden'ın "Rusya savaşını kaybetti" açıklamasına Putin alaycı bir cevap vermişti. Bu atışmaların ardındaki gerçeğe bakıldığında ise esas, NATO'nun savaşı kazanmaktan çok uzak olduğu gözükmektedir.

Bu sonuca varmamızı sağlayan doğrudan ve dolaylı çeşitli gelişmeler var. Bunlardan ilki ve en önemlisi, Ukrayna'nın en son başlattığı karşı taarruz girişiminin hedeflenen bölgelere zerre yaklaşmadan ve Ukrayna kaynaklarının aktardığına göre oldukça büyük kayıplar vererek sonlanmış olması. Savaşın daha ilk yılında Avrupa Komisyonu Başkanı Ursula von der Leyen'in ağzından kaçırıldığı askeri kayıp sayısı 200 bindi. Başarısız karşı saldırının ardından bu sayının 500 bine çıktığı dile ge-

tiriliyor. Ukrayna'nın 2018 yılındaki aktif askeri personel sayısı 200 bin civarındaydı, bunun yanında 500 ile 700 bin arasında yedek kuvvetleri mevcuttu. Bu yedek kuvvetlerin ne kadarının savaş başladıktan sonra sahaya sürülebildiği net değil; ancak en iyi ihtimalle dahi Ukrayna ordusunun yarısından fazlasının savaş dışı kaldığı anlaşılıyor.

Savaşın gidişatına dair başka veriler de var. Bu dolaylı verilerden en önemli olanları Macaristan başbakanı Orban'ın çok yakın zamandaki açıklamaları ve Polonya'nın Ukrayna karşısında değişen tutumu. 27 Ekim günü Orban son derece net bir açıklama yaptı: "Ukrayna'nın savaşı kazanma ihtimali yok ve artık Avrupa strateji değiştirmeli, Ukrayna'ya silah yardımı yapmaya devam etmemelidir." Polonya'nın Ukrayna ile ilişkileri ise aslında başından itibaren sancılıydı. Ukrayna'da İkinci Dünya Savaşı'nda kitlesel bir Leh (Polonyalı) katliamının baş sorumlusu olan

Nazi işbirlikçisi Stepan Bandera'ya ulusal bir kahraman olarak iade-i itibar yapılmasının ikili ilişkilerde yarattığı tahribatı dengeleyen temel faktör Polonya'daki azınlık Rus düşmanlığıydı. Ama belli ki savaşın gidişatı Polonya hükümetinin hesaplarını değiştirmiş. Çünkü kısa süre önce Polonya hükümeti Ukrayna'ya silah yardımını durdurduğunu açıkladı. Daha sonra bu açıklama yalnızca "yeni olan silahların" Ukrayna'ya verilmeyeceği şeklinde yumuşatılsa da verilen mesaj açıktı. Son olarak daha önce Zelenskiy'i bir muzaffer komutan ve kahraman olarak kapağına taşıyan *Times* dergisinin, en son kapağında çaresiz Zelenskiy'in yarıklarını duyurduğunu hatırlatalım: "Zafere benim dışımda kimse inanmıyor, hiç kimse!"

Başından itibaren NATO ve NATO'nun dışındaki ABD'nin vekalet savaşı olduğunu söylediğimiz Ukrayna savaşının gidişatının da ABD seçimlerine bağlı olması

hiç şaşırtıcı gelmemeli. Demokrat Parti ve Cumhuriyetçi Parti, ABD emperyalizmi cephesinde farklı iki perspektifi temsil ediyor. Biden, Ukrayna'da durumu NATO lehine çevirebilmek için Amerikan kongresine devasa bir askeri yardım paketi getirdi. Cumhuriyetçilerin bu pakete muhalefeti aşmak için torba yasa mantığıyla İsrail'i de işin içine dahil etti. Zira Cumhuriyetçiler Biden'ın Ukrayna politikasına eleştirel yaklaşırsa da Siyonizme destekte iki parti birbiriyle yarışıyor. Yardım paketinin toplamı 100 milyar doları aştı. Ancak Cumhuriyetçiler bir karşı atak yaparak kongrede İsrail'i Ukrayna'dan ayırdılar. Demokratlar da ayrılmış paketi çoğunluğa sahip oldukları üst organ olan senatoda reddetmeye hazırlanıyor. ABD'de önümüzdeki sene gerçekleştirilecek seçimleri şu anda iktidarda olan Demokrat Parti kazanırsa Ukrayna'ya askeri yardım ve Rusya'nın burnunun daha fazla sür-tülmeye çalışılması en azından bir

süre daha devam edecek; ama Cumhuriyetçiler kazanırsa bu savaştan kısa süre içinde çıkılıp esas düşman olarak görülen Çin'i odağa alan bir yönelişin öne çıkması olasıdır.

Her durumda geriye, NATO'nun vekaletini üstlenen Zelenskiy gibilerin Ukrayna halkını sürüklediği anlamsız yıkım kalacaktır. Bunu gören Zelenskiy kısa süre önce Avrupa liderlerini uyarıyordu: "Birçok Ukraynalı göçmen aldınız, eğer Ukrayna'ya sırt çevirdiğinizi görürlerse onların tepkileri çok şiddetli olur". Oysa tam tersi de olabilir. Ukrayna halkı yaşadıkları bu anlamsız acı ve yıkımın ardındaki emperyalizmi görüp, kendilerini kimlerin emperyalizme kurban ettiğini anladıklarında tepkinin hedefi pekâlâ Zelenskiy ve tüm NATO hizmetkarları olabilir ve olmalıdır da.

TÜİK enflasyonunda şaibe bitmiyor: İktidar işçiyi emekçiyi emekliyi TÜİK'le eziyor!

Hazine ve Maliye Bakanı Mehmet Şimşek TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'nda yaptığı konuşmada iktidarın klasik söylemini tekrarlayarak işçiyi, memuru, emekliyi enflasyona ezdirmediğini iddia etti. İktidar iddiasını TÜİK'in enflasyon rakamına dayandırıyor. Oysa gerçek enflasyon TÜİK'in açıkladığı rakamların iki katı. Enflasyon Araştırma Grubu'nun internet üzerinden fiyatları günlük olarak toplayarak hesapladığı enflasyon oranı halkın çarşıda pazarda karşılaştığı hayat pahalılığı ile örtüşüyor. TÜİK'in şeffaf olmayan rakamları ise herkese TÜİK nereden alışveriş yapıyorsa oraya gidelim dedirtiyor.

Yeni evlenenler TÜİK'in kapısına! TÜİK'te ev eşyası sudan ucuz!

2022 yılı enflasyonu TÜİK'e göre yüzde 64 iken Enflasyon Araştırma Grubu'nun açıkladığı enflasyon yüzde 137 olmuştu. TÜİK ve ENAG 3

Kasım'da yine iki farklı enflasyon oranı açıkladı. TÜİK'e göre aylık yüzde 3,43 yıllık bazda yüzde 61,36 olan enflasyon ENAG'ın rakamlarına göre aylık yüzde 5,09 son 12 ay için ise yüzde 126! Rakamlara yakından bakıldığında farkın nereden kaynaklandığı da görülüyor. Son dönemde sıfır ve ikinci el otomobil fiyatlarında düşüş olduğu biliniyor. Bu düşüş hem TÜİK'te (%-0,18) hem de ENAG'da (%-1,65) Ulaştırma başlığı altında görülüyor. ENAG'ın rakamlarındaki düşüş TÜİK'ten de fazla. Gıdada az çok aynı rakamlar söz konusu. Giyim ve Ayakkabı her iki endekste de en yüksek artışın görüldüğü kalemler.

Ancak ENAG'ın aylık yüzde 17,58 fiyat artışı tespit ettiği çeşitli mal ve hizmetler (kişisel bakım ürünleri, tuvalet kağıdı, çanta, kreş ücreti vb. çok sayıda mal ve hizmeti kapsar) ile yüzde 16,57 artış gösterdiği ev eşyası kalemlerinde TÜİK sadece sırasıyla sadece yüzde 3,08'lik ve yüzde 2,6'lık artış gösteriyor. Aradaki fark

da buradan kaynaklanıyor. Bilhassa yeni evlenenler TÜİK'in kapısına dayanmalı! Hangi mağazalarmış onlar?

İşçiyi enflasyona ezdirmediğiniz hali buysa! Açlık sınırı 13.638 TL asgari ücret 11.500 TL!

Bu manipülasyonlar sadece hayat pahalılığı ile cebelleşen halkın sınırlarıyla oynamıyor. TÜİK'in manipüle edilmiş rakamları sermayenin emek hırsızlığının bir aracı. Mehmet Şimşek TÜİK'in manipüle edilmiş rakamları ile işçiyi emekçiyi enflasyona ezdirmedik yalanını söylüyor. Örneğin TÜİK'in yüzde 60'larda açıkladığı enflasyon rakamı ile asgari ücreti enflasyonun üzerinde arttırdıklarını iddia edebiliyor. Bu o kadar büyük bir yalan ki asgari ücret 11.500 TL ama Türk-İş'in yine TÜİK rakamlarıyla hesapladığı açık sınırı 13.638 lira! Bu işçinin enflasyona ezdirilmemiş haliyse!

TÜRK-İŞ | Haber Bülteni

Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu

Bayındır Sokak No: 10 Kızılay - Ankara | Tel: (0.312) 433 31 25-29 | Faks: (0.312) 433 85 80 - 433 68 09
facebook.com/turkiskonfederasyonu | twitter.com/turkiskonf | www.turkisa.org.tr

EKİM 2023
AÇLIK ve YOKSULLUK SINIRI
TASE (2021=100): 513,94

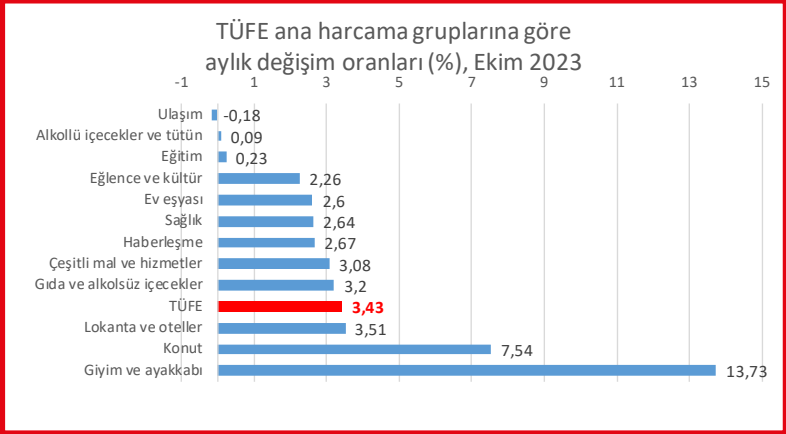
- MUTFAK ENFLASYONU AYLIK %2,62 ON İKİ AYLIK %84,29, YILLIK ORTALAMA %99,96 ORANINDA ARTTI.
- DÖRT KİŞİLİK AİLENİN AYLIK GIDA HARCAMASI TUTARI (AÇLIK SINIRI) 13.684 TL,
- GIDA İLE BİRLİKTE DİĞER TÜM TEMEL HARCAMALARI İÇİN HANEYE GİRMESİ GEREKEN TOPLAM GELİR TUTARI (YOKSULLUK SINIRI) İSE 44.573 TL,
- BEKÂR BİR ÇALIŞANIN AYLIK YAŞAMA MALİYETİ 17.803 TL'YE ULAŞTI.

TÜRK-İŞ Açlık Sınırı Endeksi (TASE Ocak 2021=100) Ekim'23: 513,94

TÜİK'in rakamlarıyla gelen hırsızlığa geliyordur!

Önümüzde metal sektöründe MESS grubu gibi çok önemli bir toplu sözleşme süreci ve yıl başında açıklanacak olan asgari ücret zam gündemi var. İktidar ve sermaye el ele TÜİK'in rakamlarını işçinin emekçinin karşısına çıkarıyor. Mehmet Şimşek geçtiğimiz ay iktidarın propaganda kanalı

A Haber'de yüksek ücret/maaş artışlarının enflasyona sebep olduğunu söylemiş ve ücret/maaş zamlarının hedeflenen enflasyona göre yapılmamasıyla bu sarmaldan çıkılacağını savunmuştu. Mehmet Şimşek'in 2024 için Orta Vadeli Program'da belirlediği hedef enflasyonun yüzde 33 olduğunu düşündüğümüzde bunun nasıl bir kemer sıkama anlamına geldiği açık. Enflasyonun sebebi enflasyona ezdirilen işçinin emekçinin ücretleri değil patronlara kâr rekoru kırdırarak teşvik, destek ve vergi indirimleridir. İnşaat, çimento sektörü patronlarının depremden kâr etmesine yol verilmesidir. Bu emek hırsızlığına karşı işçi sınıfı örgütlü gücüyle karşı çıkmak zorunda. MESS süreci başta olmak üzere masaya TÜİK'in rakamlarının getirilmesi asla kabul edilmemelidir. Emek hırsızlığı için gelene verilecek cevap bellidir. İş, ekmeğe yoksa barış da yok! İşgal, grev, direniş var!

Kalkınma değil emekçi halkı çökertme planı: Esneklik saldırısı sürecektir! Kıdem tazminatı kaldırılacak! Emeklilik yaşı arttırılacak! Patronların kârı için ölümüne çalışmaya devam!

İktidarın 12. Kalkınma Planı (2023-2028) TBMM'den geçti. Cumhuriyetin ikinci yüzyılına ilk 5 yıllık planının adında "kalkınma" var içinde ise kalkınmadan eser yok.

Esneklik saldırısı kalkınma programında! Kıdem tazminatı hedefte!

Orta Vadeli Program'ın işçi düşmanı politikaları aynen ve vurgulu şekilde tekrarlanıyor. Her şey sermayenin kârlarına ve emperyalizmin çıkarlarına ayarlanmış durumda. İşçi düşmanı saldırı programının en önemli unsuru iş gücü piyasasında esnekleştirme adı altında kıdem tazminatının kaldırılması.

Özelleştirme yağması! Barajlar, limanlar, yollar, köprüler, arsalar haraç mezat satılacak!

Kalkınma için devletin yatırım yapması bir yana kamu kaynaklarının haraç mezat satılmasına devam edilecek. Mehmet Şimşek Plan ve Bütçe Komisyonu'nda sorular üzerine limanların, Elektrik Üretim A.Ş.'ye (EÜAŞ) ait hidroelektrik santraller (HES) limanlar, otoyollar, köprüler ile arsa ve arazilerin özelleştirileceğini açıkladı.

Nas unutuldu millet faize çalışacak! Devlet bütçesi para babalarının emrinde!

Mali disiplin ve sıkı para politikası kemer sıkama programının kod

adı olarak kalkınma planında da yer alıyor. Kemer sıkama programı demek işçinin emekçinin fakirleşmesi, küçük esnafın batması, çiftçinin ezilmesi demek. Bu programla sadece tekeller küçükleri yutarak büyür, kalkınan sadece büyük holdingler olur. Kalkınma programında faiz dışı bütçe fazlası verme hedefi öne çıkıyor. Kulağa hoş gelen bu söylemin manası halkın vergilerle daha fazla ezilmesi, kamu harcamalarından (eğitim, sağlık, memur maaşları vb.) kısıntı yapılması demek. Planda bütçede gelirlerin artacağına giderlerin ise azalacağına dair aşırı iyimser tahminlerin sonucunda bütçe açığının milli gelire oranının yüzde 7'lerden yüzde 2'lere çekileceği söyleniyor. Ama bu aşırı iyimser planda dahi değişmeyen şey faiz yükü! Faiz yükü aynı kalıyor. Yani plana göre önümüzdeki 5 yıl boyunca faiz ödemesi için tasarruf yapılacak. Ama 5 yıl sonunda plana

göre dahi faizin milli gelire oranı artacak! 2023'te bütçede faiz ödemelerinin milli gelire oranı yüzde 2,5 iken 2028'de bu oranın yüzde 3,4'e çıkması öngörülüyor. Yani devlet bütçesi faize çalışacak!

EYT'yi emekçinin burnundan fitil fitil getirecekler! Kalkınma planında emeklilik yaşı yükseltiliyor!

AKP seçimler dolayısıyla çıkartmak zorunda kaldığı EYT'yi emekçinin burnundan getirmeye kararlı. EYT yasası geçmişe yönelik mağduriyeti sadece kısmen giderdi. Staj ve çiraklık mağduriyeti, çalışırken emekli aylığını düşüren aylık bağlama oranları rezilliği devam ediyor, düşük emekli maaşları emekliyi ya sefaletle mahkûm ediyor ya da tecrübeli ve ucuz işgücü olarak sermayenin hizmetine sunuyor. Bir günle EYT'yi kaçıranların olduğu yeni mağduriyetler de cabası. An-

cak bununla bitmiyor. 12. Kalkınma Planı'nda emeklilik yaşının daha da artırılması planlanıyor. Planın 406. 3. No'lu maddesi "sosyal güvenlik sisteminin mali sürdürülebilirliğinin sağlanması amacıyla emeklilik kriterlerinin belirlenmesinde doğuştan beklenen yaşam artışı ile uyumlu otomatik ayarlama mekanizmaları" adı altında hâlihazırda işçi sınıfının mezarda emeklilik olarak adlandırıldığı emeklilik yaşını daha da arttırmayı önüne koyuyor.

İş cinayetlerini önleme planı yok! Patronların kârları için ölümüne çalışmaya devam!

12. Kalkınma Planı'ndaki en büyük skandal İstihdam ve Çalışma Hayatı Hedefleri başlıklı bölüm içindeki bir ayrıntıya bakınca ortaya çıkıyor. İktidar işsizlikte ve istihdam oranlarında hiçbirinin tutmayacağını şimdiden bildiğimiz ve kemer sıkama programı dolayısıyla tam tersinin olacağını öngörebileceğimiz iyimser hedefler ortaya koyuyor. Ama konu ölümlü iş kazalarına gel-

diğinde iyimser bir hedef dahi konmadığını görüyoruz. Plana göre beş yılda ölümlü iş kazaları oranı binde 6,6'dan sadece binde 6,2'ye gerileyecek! Yani işçiler ölmeye devam edecek. Oysa Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) iş kazalarının yüzde 50'sinin kolaylıkla yüzde 48'inin ise sistemli bir çalışma ile önlenilebileceğini ortaya koyuyor. Yani kazaların yüzde 98'i önlenilebilir. Ama AKP iktidarı ölümlü kazaları en iyimser tahminle on binde dört kadar azaltabileceğini öngörmüş! Gerçek ortada. Ölümün önlenilebilir ama önlenmiyor ve önlenmeyecek. Çünkü kapitalist düzende önlem demek maliyet demek! İşçinin canı ise bedava. Ölenin yerini dolduracak milyonlarca yedek işsiz ordusu var nasıl olsa... AKP bu planla madenleri işçilere mezar eden ve iş cinayetlerini fitrat olarak gören, işçilerin canını patronların kârına feda eden politikayı devam ettireceğini ilan ediyor!

İstihdam ve Çalışma Hayatı Hedefleri			
	2022	2023	2028
İşgücüne Katılma Oranı (Toplam) %	53,1	53,7	56,7
İşgücüne Katılma Oranı (Kadın) %	35,1	35,9	40,1
İstihdam Oranı %	47,5	48,3	52,5
İşsizlik Oranı %	10,4	10,1	7,5
İşsizlik Oranı (Genç Nüfus) %	19,4	18,5	16,6
Kısmi Süresi Çalışma Oranı %	9,7	10	12,3
Kayıt Dışı İstihdam Oranı %	26,8	26,5	23,4
Ölümlü İş Kazası Oranı (Yüz Binde)	66	66	62